ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
7
ΜΑΪΟΥ 1961

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 415
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΡΟΙΑΣ - ΝΑΟΥΣΗΣ

Ἐν Βερροία τῇ 25—4—1661
Πρὸς
Τὴν ἀξιότιμον
Δ)νσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Εἰς Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ φύλλῳ 413 καὶ ὑπὸ ἡμερομ. 23-3-1961 τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἀνέγνωμεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ Ἐκκλησίαι» κύριον ἄρθρον αὐτῆς, ἀποσκοποῦν εἰς τὴν παρότρυνσιν τῶν Χριστιανῶν Χαλκιδικῆς, ὅπως ἐπιδεικνύωσι μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον πρὸς οἰκοδόμησιν ἱ. Ναῶν. Ἀξιέπαινος ὁ ζῆλος ὑμῶν, ἀλλ' εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ὡς φίλοι τῆς ἀληθείας καὶ διαποιμάναντες, χάριτι θεία, ἐπὶ δεκατριετίαν τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Κασσανδρείας καὶ πρὸς ἔπαινον τῶν Χριστιανῶν Χαλ)κῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἔπαινον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἱ. Μητροπόλως νὰ διορθώσωμεν τὴν ἔκφρασιν ὑμῶν, ὅτι ἡ ὑφ' ὑμῶν σημειουμένη κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὸ ἐγγὺς παρελθὸν ὡς διεπίστωσε δῆθεν ὁ νέος Μητροπολίτης καὶ ὅτι πολλὰ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς στεροῦνται ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων.

Τῇ προτροπῇ καὶ ἐνεργείᾳ ἡμῶν, ἐκκλησ. ἐπιτροπαὶ τοῦ Ἱ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου ἤδη ἀπὸ τοῦ 1946 ἐπεσκεύασαν τὸ δάπεδον τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ τὰς μαρμαρίνας βάσεις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου, ἀνενέωσαν τὸ ἐτοιμόρροπον τότε κωδωνοστάσιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδωρήθη καὶ ὡραῖον ὡρολόγιον ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Μαρέττη, ὠκοδομήθη δι' ἀψίδος ἐστολισμένη ἡ κεντρικὴ θύρα τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ ἐτελειοποιήθη ὁ μεγάλος περίβολος αὐτοῦ Ἀφήσαμεν δὲ κατὰ τὴν ἀποχώρησιν ἡμῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας εἴκοσι πέντε χιλιάδας δραχμῶν, μὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως ἀποπερατωθῇ ὁλόκληρος ὁ περίβολος. Βεβαίως ὁ Ἱ. Ναὸς ἔχει ἀνάγκην ἀνανεώσεως. Πρὸς τοῦτο ἔλειπον τὰ χρήματα.

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἦτο εἰς θέσιν νὰ βοηθήσῃ τοὺς Χριστιανοὺς διὰ τοῦ διενεργηθέντος ὑπ' Αὐτῆς γενικοῦ ἐράνου ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τῶν Ἱ. Ναῶν, τῷ 1951, τότε ἀνηγέρθησαν ἐκ θεμελίων ἢ ἐπεσκευάσθησαν ἢ ἐξωραΐσθησαν οἱ ἑξῆς Ναοὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἐπαρχίαν:

1) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ν Μουδανιῶν, Ν. Τριγλίας, Ν. Καλλικρατείας. Ἀγροτικοῦ Ρυσσίου, Ἁγίας Παρασκευῆς Βασιλικῶν, Διονυσίου, Κασσανδρινοῦ, Σημάντρων, Καρδίας, Λακκώματος, Νικήτης, (πυροληθέντος ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν) Ν. Μαρμαρᾶ, Ν. Ποτιδαίας, Ν. Φλογητῶν, Ν. Φωκαίας, Ν. Μλαγίων, Πυργαδικίων, Τριλόφου (Παναγίας). Φούρκας, Χανιώτη Ν. Πλαγιαρίου, Καλλιθέας καὶ Μεταγγιτσίου (ἐπισκευὴ τοῦ νάρθηκος) καὶ τοῦ συνοικισμοῦ Πρινοχωρίου.

2) Ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ χωρίου Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ ἐγένετο ἡ τοιχοποιΐα αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ ἱεροῦ παρεκκλησίου Ἁγίου Κων)τίνου ἐν Κασσάνδρα καὶ ἐγένετο ἡ θεμελίωσις νέου ἱεροῦ Ναοῦ ἐν Ν. Συλλάτοις, ὡς καὶ νέος ἱερὸς Ναὸς ἐν Ἀγροτικαῖς Φυλακαῖς Κασσάνδρας τῇ πολυτίμῳ συνεργασίᾳ τοῦ κ. Π. Χάντζου Εἰσαγγελέως καὶ παρεκκλήσιον τῶν Ἀρχαγγέλων ἐν Ἀθύτῳ,

3) Κατὰ τὴν τοποτηρητείαν ἐτέθησαν τὰ θεμέλια νέων ἱερῶν Ναῶν ἐν Ἁγίῳ Μάμαντι, Ν. Γωνία, Ζωγραφω καὶ Παζαρικίοις.

4) Ἐπεσκευάσθησαν ἀπεπερατώθησαν καὶ ἐπεξετάθησαν οἱ κάτωθι ἱ Ναοί: Τριοδίου, Λακκιᾶς, Θέρμης, Περαίας, Μετομορφώσεως καὶ Πολυχρόνου.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξαρθῇ ἡ εὐσέβεια καὶ ὁ μεγάλος ζῆλος τῶν Χριστιανῶν Χαλ)κῆς, οἵτινες καὶ ἀγροὺς ἐκαλλιέργησαν καὶ οἱ κτηνοτρόφοι καὶ οἱ μελισσουργοὶ δῶρα ἀφιέρωσαν καὶ αἱ κοινότητες ἐπροθυμοποιήθησαν, κατόπιν ἐκδοθέντος νόμου, νὰ καταβάλωσι σπουδαῖα ποσὰ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν Ναῶν. Ἁπλῆ ἀπαρίθμησις φανερώνει, ὅτι δὲν ἐλλείπουν Νοοὶ ἐν τῇ Ἐπαρχία Κασσανδρείας. Ἐπιπροσθέτως ἐδείχθη ἐνδιαφέρον καὶ ἐπεσκευάσθηκαν πολλὰ ἐκ τῶν παρεκλησίων πέριξ τοῦ Πολυγύρου καὶ ἀνηγέρθησαν νέα, ὡς τῆς Ὁσίας Παρασκευῆς, Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ ἐθεμελιώθη τὸ τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς.

Τ' ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως χάριν τῆς ἀληθείας, καταχωρήσητε ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον
† Βερροίας καὶ Ναούσης
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Σεβασμιώτατος νὰ παρατηρήσωμεν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω δημοσιευομένης ἐπιστολῆς Του, ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ μας κατάκρισις τοῦ ἐγγὺς παρελθόντος ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τοὺς Χριστιανοὺς καὶ δὴ ὁλοκλήρου τῆς Χαλκιδικῆς, οὐχὶ δὲ μόνον τῆς Ἐπαρχίας Κασσανδρείας καὶ οὐδαμῶς ὑπαινίσσεται, ὅτι ἡ δι' ἡμᾶς οὐχὶ ἱκανοποιητικὴ ἀντιμετώπισις ἐκ μέρους των τοῦ θέματος τῆς ἀνεγέρσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῶν Ἱ. Ναῶν τοῦ Νομοῦ μας, ὠφείλετο εἰς οἱανδήποτε σχετικὴν παράλειψιν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεών μας, αἵτινες καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν πλείονα τῶν συνήθων καὶ ἐπιβαλλομένων ἔπραξαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἐν τῇ πατρικῇ ἐπιεικείᾳ του ἐπαινεῖ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Χαλκιδικῆς, οἱ ὁποῖοι ἐλαχίστην, καθ' ἡμᾶς, παρέσχον βοήθειαν εἰς τὸ πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἀνακαίνισιν τῶν ἐκκλησιῶν μας ἔργον τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ὁ Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο ἐπὶ τῇ πηγῇ» (Ι. 4, 6)

Γεμάτη φυσικότητα συναρπαστικὴ καὶ βιβλικὴ γοητεία εἶναι ἡ ἀφήγησις τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ποὺ σχετίζεται μὲ τὴ Σαμαρείτιδα. Μᾶς περιγράφει τὴ συνάντηση καὶ τὸν διάλογο τοῦ ὁδοιπόρου Θεανθρώπου μὲ μιὰ ἀξιοσυμπάθητη ἁμαρτωλὴ κοντὰ στὸ ἱστορικὸ πηγάδι τοῦ Ἰακώβ, τὸ μνημεῖο θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ποὺ θύμιζε τὴν εἰδυλλιακὴ ζωὴ τῶν μακρυνῶν προγόνων τοῦ Ἰσραήλ.

Ἔφευγε ὁ θεῖος Διδάσκαλος ἀπὸ τὴν Ἰουδαία Τὸν ἔδιωχνε ἡ πρώϊμη καχυποψία καὶ ὁ φθόνος τῶν Φαρισαίων Γῆ πετρώδης ἡ καρδιὰ των Δὲν ἦταν κατάλληλη γιὰ σπορὲ καὶ βλαστήματα πνευματικά. Τὴ Γαλλιλαία διάλεξε πνευματικὸ του ἀγρό. Ἐκεῖ ἔμελλε νὰ ἀνάψῃ μιὰ ἱερώτατη φλόγα μέσα σὲ πολυάριθμες καρδιές.

Φλόγα αἰσθημάτων ἀπόλυτης ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως.

Μ' ὁ δρόμος ἦταν μακρὺς καὶ κουραστικὸς. Εἶχε ἀρχίσει τοῦ καλοκαιριοῦ τὸ κάμμα καὶ ἔκανε τὴν ὁδοιπορία πειὸ κοπιαστική Σκονισμένος, κατάκοπος, φλογισμένος ὁ μέγας Ὁδοιπόρος κάθεται πάνω στὸ περίγυρο τοῦ ἱστορικοῦ. Περιμένει τὸ γυρισμὸ τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὴν πόλυ Συχάρ, ὅπου πῆγαν νὰ ἀγοράσουν τρόφιμα. Περιμένει καὶ κάποιο πρόσωπο ποῦ θἄρθῃ νὰ πάρῃ νερό. Ἴσως τοῦ δώσῃ τὸ λίγο νερὸ ποῦ χρειάζεται νὰ σβύσῃ τὴ βασανιστικὴ δίψα του.

Καὶ νὰ μέσα στὴ λαύρα τοῦ μεσημεριοῦ καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ μονοπατιοῦ μιὰ γυναίκα ποῦ ἔρχεται γιὰ νὰ ὑδρευθῇ. Εἶναι ἡ Σαμαρείτισσα. Εἶναι ἡ ἀξιοσυμπάθητη ἁμαρτωλὴ μὲ τὴν ὁποία θὰ ἔχῃ ἕνα ἁπλὸ ἀλλὰ περίφημο σ' ὅλους τοὺς καιροὺς διάλογο. Τὸ διάλογο ποῦ μᾶς μιλάει γιὰ τὸ «ὕδωρ τὸ ζῶν», γιὰ τὴν πνευματικότητα, τὴν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πνευματικὴ καὶ ἀληθινὴ λατρεία ποῦ τοῦ ταιριάζει. Ποῦ νὰ φαντάζονταν ἡ εὐτελὴς ἄσημη ἐκείνη γυναίκα, ὅτι τὸ μεσημέρι ἐκεῖνο θὰ ἔμενε ἱστορικὸ γιὰ τὸ πρόσωπό της καὶ τὴν κατοπινὴ ζωή της! Ὅτι θὰ συνυφαίνονταν μὲ τὴν ἱστορία τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ θὰ παρέμενε ἀθάνατη! Ὅτι θὰ γίνονταν αὐτὴ ἡ εὐτελὴς καὶ κολασμένη ἡ πρωτοπόρος ὅλων ἐκείνων ποῦ ζοῦν στὴν πλάνη καὶ στὴν ἁμαρτία καὶ στὴ πρώτη γνωριμία μὲ τὸν Σωτῆρα μετουσιώνονται σὲ ἅγίους!

Ἦταν σκεπασμένη ἡ ψυχὴ της μὲ πελώριους καὶ ἀκάθαρτους σωροὺς, τοὺς σωροὺς τῶν ἐπίμονων ἁμαρτιῶν της. Μὰ τὸ θεϊκὸ μάτι τοῦ Συνομιλητοῦ της εἶδε κάτω ἀπὸ αὐτοὺς μερικὲς ρίζες. Ρίζες κρίνων ὁλόασπρων, ποῦ θὰ μποροῦσαν νὰ ἀνθίσουν ἂν τὴν καλοῦσε καὶ τὴν βοηθοῦσε στὴν ἠθική της κάθαρση. Ἀνακάλυψε στὰ βάθη τῆς κολασμένης καρδιᾶς της κοιτάσματα πνευματικῶν διαμαντιῶν ποῦ καρτεροῦσαν τὸ θεϊκὸ ἀδαμαντωρύχο γιὰ νὰ βγοῦν στὴν ἐπιφάνεια. Ὅλο τὸ κρυμμένο τοῦτο πνευματικὸ δυναμικὸ τῆς ψυχῆς της φανερώνει ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποία ἀκροᾶται τὰ οὐράνια λόγια τοῦ παράξενου τούτου Ἰουδαίου. Τῆς ζήτησε λίγο νερὸ γιὰ νὰ ξεδιψάσῃ. Καὶ κείνη παραξενεύτηκε γιὰ τὸ αἴτημα τοῦτο τοῦ Ἰουδαίου πρὸς μιὰ περιφρονημένη Σαμαρείτισσα. Ξέχασε τὴν πατρογονικὴ τους ἔχθρα; Ἀπὸ τὴν ἀντίρρησή της τούτη παίρνωντας ἀφορμὴ ὁ διψασμένος Ὁδοιπόρος ἄρχισε νὰ τῆς μιλάει γιὰ ἕνα νερὸ ἄλλου εἴδους. Γιὰ τὸ «ὕδωρ τὸ ζῶν». Γιὰ τὴ δωρεὰ τῆς θείας χάριτος ποὺ φωτίζει τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα καὶ συναισθάνεται τὴν ἰδιάζουσα θέση του μέσα στὴ δημιουργία. Ἀνοίγει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς καὶ βλέπει κανεὶς πίσω ἀπὸ τῶν ἄστρων τὴ μαρμαρυγή, πίσω ἀπὸ τὶς φυσικὲς καλλονές, στῶν ἀνέμων τὸ στεναγμὸ καὶ στῶν ὠκεανῶν τὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ Θείου Δημιουργοῦ τὴν παρουσία καὶ τὸ πέρασμα τῆς μιλάει γιὰ τὴ δωρεὰ ἐκείνη τοῦ Θεοῦ ποὺ ἐπιφοιτᾶ μυστηριωδῶς στὶς καλοπροαίρετες καὶ πιστεύουσες καρδιὲς καὶ τὶς κάνει νὰ νοσταλγοῦν τὴν κάθαρση καὶ τὴν ἠθικὴ μεταρσίωση. Ὄχι μόνο τοῦτο ἀλλὰ δίνει καὶ τὴ δύναμη ποὺ ἔχουν ἀνάγκη γιὰ νὰ ὠμορφήνουν τὴ ζωή τους μὲ πράξεις ἅγιες. Πράξεις ποὺ ξεχειλίζουν τὴν ψυχὴ ἀπὸ πνευματικὴ εὐφορία, ἄφθονη, γλυκερή, εἰρηνευμένη, ἀναφαίρετη: «καὶ τὴν χαρὰν οὐδεὶς ἀφ' ὑμῶν αἴρει»

Καὶ ἡ κολασμένη Σαμαρείτισσα ἀκροᾶται κρατῶντας τὴν ἀνάσσα της. Ξέχασε τὸ σκοπό γιὰ τὸν ὁποῖο πῆγε στὸ πηγάδι. Ξέχασε τὴ σωματική της δίψα. Μὲ βουλιμία ριχτηκε νὰ ξεδιψάσῃ τὴν ψυχή της. Πίνει τὸ ζωντανὸ νερό, ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ μυστηριώδους Συνομιλητοῦ της καὶ αἰσθάνεται ὅτι φτεροκοπάει σὲ κόσμους ὑπέργειους, πανωραίους, ἄχραντους, θεϊκούς. Ὅτι δόνησαν τὶς πειὸ εὐαίσθητες χορδὲς τῆς ψυχῆς της τὰ λόγια τοῦ παράξενου Ἰουδαίου φαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν κακοδιατέθηκε ὅταν τῆς φανέρωσε τὴν ἀκατάστατη ζωή της.

Αἰώνιος Ὁδοιπόρος ὁ Χριστός. Σὲ κάθε περίσταση τῆς ζωῆς μας ἔρχεται νὰ μᾶς συναντήσῃ Καὶ μᾶς συναντάει πολλὲς φορές. Ἡ τύψις γιὰ μιὰ κακὴ πράξη καὶ ἡ χαρὰ γιὰ μιὰ ἀρετὴ εἶναι ἐνδείξεις συναντήσεως. Καλότυχος ὁ ἐπωφελούμενος.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α.Τ.Ε.

Ἀπὸ ἐτῶν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος λίαν ἀξιεπαίνως ἐνεργοῦσα ἐμερίμνησε καὶ ἀνήγειρε κτίριον διὰ τὰ ἐν Νέοις Μουδανίοις Γραφεῖα της, ἀνταποκρινόμενον πλήρως εἰς τὰς σχετικὰς ἀπαιτήσεις καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως καὶ ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀνέσεως τῶν ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένων ὑπαλλήλων της, ἀλλὰ καὶ τῶν προσερχομένων διὰ τὰς ὑποθέσεις των ἀγροτῶν.

Ἤδη πληροφορούμεθα εὐχαρίστως ὅτι ἀνάλογον κτίριον ἀνεγείρεται καὶ ἐν Ἀρναίᾳ.

Ἐν τῇ πόλει μας ὅμως, πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ, παρὰ τὰς σχετικὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματός της ἡ ΑΤΕ οὐδὲν εἰσέτι ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς, διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου διὰ τὰ γραφεῖα της, μολονότι δὲν ὑπάρχουν ἐν τῇ πόλει μας ἰδιωτικὰ οἰκήματα, δυνάμενα νὰ ἀνταποκριθῶσι πλήρως εἰς τὰς ἀνάγκας της.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Α.Τ.Ε. ὀφείλει τὸ ταχύτερον ν' ἀποκτήσῃ καὶ ἐν Πολυγύρῳ τὸ κτίριόν της.

ΝΑ ΣΩΘΗ Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΟΣ

Ἡ ἀνθοφορία τῶν ἐλαιοδένδρων εἰς ὁλόκληρον τὴν Χαλκιδικὴν εἶναι τοιαύτη ὥστε πάντες ἐλπίζουν, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ ἐλαιοκάρπου θὰ εἶναι πλουσιωτάτη, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν καταστραφῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πυρηνοτρήτου καὶ δάκου. Οἱ ἐλαιοπαραγωγοί μας εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πᾶσαν ἀπαιτηθησομένην θυσίαν καὶ νὰ καταβάλλωσιν οἱανδήποτε προσπάθειαν ὑποδειχθησομένην ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, ἵνα ἐμποδίσωσι τὸν φοβερὸν αὐτὸν ἐχθρόν των ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν καταστροφήν των.

Πιστεύομεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει ἑτοιμάσει ἤδη τὰ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ δάκου καὶ πυρηνοτρήτου καὶ ὅτι ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας θὰ τὴν διεξαγάγῃ ἐγκαίρως καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Οἱαδήποτε τυχὸν καθυστέρησις καὶ ἐν γένει ἀμέλεια θὰ ἔχῃ βαρυτάτας συνεπείας.

ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἀπὸ ἐτῶν στερεῖται γραμματέως τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἱερισσοῦ καὶ ὡς εἶναι εὐνόητον καὶ ὁ ὑπηρετῶν ἐν αὐτῷ Εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ μεταβάλλῃται καὶ εἰς γραφέα καί ὁ κόσμος ταλανίζεται.

Ἐπὶ πόσα ἀκόμη ἔτη θὰ παραμείνῃ κενὴ ἡ θέσις αὕτη; δὲν νομίζει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ἡ Χαλκιδικὴ ἔχει ἴσα δικαιώματα καὶ δὲν εἶναι δίκαιον μόνον εἰς αὐτὴν νὰ χωλαίνῃ διαρκῶς ἡ Δικαιοσύνη;

Η ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΧΩΡΙΣ ΓΕΩΠΟΝΟΝ

Ὡς πληροφορούμεθα ὁ ἐπαρχιακὸς γεωπόνος τῆς περιφερείας Κασσάνδρας ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς μετεκπαίδευσιν. Οὕτω δ' ὅμως μιὰ περιοχὴ τοῦ Νομοῦ μας ἰδιαιτέρας γεωργικῆς σημασίας παραμένει ἄνευ γεωπόνου καὶ δὴ εἰς μίαν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ παρουσία του παρὰ τοὺς γεωργοὺς εἶναι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν ἀπαραίτητος, δοθέντος ὅτι ἄρχεται ἡ μάχη κατὰ τοῦ δάκου καὶ τοῦ πηρυνοτρήτου κλπ.

Φρονοῦμεν ἑπομένως ὅτι ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας δέον τὸ ταχύτερον νὰ τοποθετήσῃ τὸν κατάλληλον γεωπόνον εἰς τὴν Κασσάνδραν.

Η ΟΔΟΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ—ΓΟΜΑΤΙΟΥ

Πρὸ καιροῦ ἐγένετο ἐπίστρωσις δι' ἀμμοχαλίκου τῆς ὁδοῦ Γοματίου—Ἱερισσοῦ, ἡ ὁποία ἐκινδύνευε νὰ καταστραφῇ. Καὶ πᾶς τις ἐφαντάζετο, ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη διεσώθη. Ἐν τούτοις αὕτη περιῆλθεν εἰς τόσον ἀθλίαν κατάστασιν, ὥστε τὸ ΚΤΕΥΛ, τὸ ὁποῖον ἐδρομολόγει ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἱερισσοῦ—Γοματίου λεωφορεῖον δὶς τῆς ἑβδομάδος διέκοψε τὴν δρομολόγησιν καὶ τὸ Γομάτιον ἀπεμονώθη καὶ πάλιν συγκοινωνιακῶς

Διερωτώμεθα. Τί εἴδους ἐπίστρωσις ἦτο αὕτη. Καὶ ἐὰν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης ἐγένετο πρὸς τίνα λόγον διενηργήθη, ἀφοῦ εἰς οὐδὲν ἐπρόκειτο νὰ ὠφελήσῃ; ἢ «σὲ δουλειὰ νὰ βρισκόμαστε»;

ΤΟ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ ΤΗΣ "ΝΙΚΗΣ"

Σήμερον καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου τῆς πόλεώς μας ἡ «ΝΙΚΗ» εἰς γενικὴν συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῆς, ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ δὲ σχετικῇ προσκλήσει ὑπὸ τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως ἐμπεριέχεται καὶ ἓν εἶδος ἀπειλῆς, ἀλλὰ καὶ μία ὁμολογία, ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἀμφότεραι ἄξιαι.

Ἀναγνωρίζουν δηλαδὴ οἱ διοικήσαντες τελευταίως τὸ ἀθλητικὸν αὐτὸ σωματεῖον, ὅτι οὐσιαστικῶς περιῆλθεν εἰς κατάστασιν διαλύσεως καὶ συνεπῶς ὅσα ἡμεῖς ἐγράψαμεν ἦσαν ὀρθά, πλὴν ἐπιρρίπτουν ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην εἰς τὰ μέλη, τὰ ὁποῖα ἀδιαφοροῦν καὶ διὰ νὰ τὰ ἀναγκάσουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἀδιαφορίαν τὰ... φοβερίζουν ὅτι θὰ θέσουν ζήτημα διαλύσεως.

Ἀναμφισβητήτως πταίουν τὰ ἀδιαφορήσαντα μέλη, ἀλλὰ βαρυτέραν εὐθύνην φέρουν οἱ μὴ μεριμνήσαντες διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῶν μελῶν καὶ τοῦ φιλάθλου κοινοῦ τῆς πόλεως μας. Ποῖοι εἶναι οἱ πταίοντες οὗτοι ἐλπίζομεν, ὅτι θ[illegible] σπεύσουν σήμερον νὰ τ[illegible] διὰ τῆς ψήφου των.

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΚΥΡΙΟΝ ΟΠΛΟΝ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—3ον—

Ἄς ἀρχίσουμε πρῶτα ἀπὸ τὸν «μεγάλο ἀρχηγὸ»—τὸν Ν. Ζαχαριάδη, αὐτὸν ποὺ ἡ κουμουνιστικὴ δουλοφροσύνη τὸν ἀνέβασε σὲ δυσθεώρητα ὕψη δυνάμεως καὶ λατρείας καὶ ὕστερα οἱ ἴδιοι ποὺ τὸν ἔξυμνοῦσαν τὸν πέταξαν στὸν βουρκο τῆς κόκκινης στέππας. Ὁ Ζαχαριάδης ἦταν περισσότερος σκλάβος καὶ οὐδέποτε Ἕλληνας. Ἕνας τυχοδιώκτης ποὺ δὲν ἐργάστηκε ποτὲ στὴν ζωή του, ποὺ μόνον ἴδανικόν του ἦταν νὰ ὑπηρετῆ μὲ δουλοφροσύνην τοὺς Βουλγάρους καὶ Ρώσους αὐθέντας του. Ὁ ρόλος του στὶς κρίσιμες στιγμὲς τοῦ ἔθνους ἦταν πάντοτε ὕποπτος. Παλαιότερα εἶχε υἱοθετήσει τὴν προδοτικὴ κίνησι γιὰ τὴν αὐτονόμησι τῆς Μακεδονίας. Ὅταν ἐξερράγη ὁ ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος ἔβγαλε προκήρυξη παροτρύνοντας τοὺς Ἕλληνας στρατιῶτες «νὰ πετάξουν τὰ ὅπλα» Καὶ, ἀργότερα, ἐπρωστάτησε στὶς προδοτικὲς συμφωνίες μὲ τοὺς Βουλγάρους κουμουνιστας γιὰ τὴ δημιουργία ἀνεξαρτήτου «μακεδονικοῦ» κράτους ἐνῶ παραλλήλως ὑποβοήθησε τὶς ἁρπακτικὲς βλάψεις τῆς Βουλγαρίας γιὰ τὴν διέξοδον της εἰς τὸ Αἰγαῖον

Ὑπῆρξε πάντοτε ὁ Ζαχαριάδης ἕνας ἀδίστακτος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τὸ μῖσος ποὺ εἶχε γιὰ τὴν ἱερὴ αὐτῆ γῆ τὸ διωχέτευσε σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς αἰ μοδιψεῖς ἀρχισυμμορῖτες ποὺ ἔστελνε στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ ὑπονομεύσουν τὴν εἰρηνικὴ μας ζωή, γιὰ νὰ ξεθεμελιώσουν τὴν Δημοκρατία μας καὶ νὰ παραδώσουν τὴν πατρίδα μας σκλάβια στοὺς κόκκινους τυράννους.

Μία μαινάδα κόκκινη ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια της!

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ δεδηλωμένος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἐδιάλεγε προσεκτικῶς τοὺς κατασκόπους. Ἄς τοὺς παρουσιάσουμε κι' αὐτοὺς, ἀρχίζοντας ἀπο δύο κόκκινες μαινάδες

Ρούλα Κουκούλου, σύζυγος τοῦ Ν Ζαχαριάδη. Κατάγεται ἀπὸ τὴν Νάουσα. Κομμουνίστρια ἀπὸ τὰ «γεννοφάσκια της»! Καὶ γόησσα τῆς κακῆς ὥρας! Εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν συνεδέθη αἰσθηματικῶς μὲ τὸν κατὰ 20 ἔτη μεγαλύτερον της κομμουνιστὴν καθηγητὴν Κων Χρόνη καὶ τὸ κόκκινο αὐτὸ εἰδύλλιον κατέληξε εἰς γάμον. Ἀπὸ τότε ἀρχίζει νὰ ἐξελίσσεται σὲ μιὰ μαχητικὴ κομμουνίστρια Προκλητική, φιλάρεσκη καὶ ὠπλισμένη μὲ κάποια γοητεία ἀποκορυφώνει τὴν «σταδιοδρομία» της ὅταν τὸ 1945, εἰς τὸ συνέδριον τοῦ ΚΚΕ, μετέχουσα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Γραφείου Πελοποννήσου,—ἐσαγήνευσε τὸν Ζαχαριάδην, καὶ ἔγινε ἀμέσως ἐρωμένη του. Ὁ σύζυγος ἦταν, τότε ἐγκάθρεικος ὡς κομμουνιστὴς! Ἀλλὰ ποῖος τὸν λογάριαζε.. Ἡ Ροῦλα πανευτυχής, τὸν ἐγκαταλείπει μὲ κυνικὴ σκληρότητα καὶ τὸ 1948 ἀνεβαίνει στὸ βουνὸ Ἀπὸ τότε γίνεται ἡ σκιὰ τοῦ Ζαχαριάδη. Καὶ μετὰ τὶς μάχες τοῦ γράμμου, ὅταν τὸ ἀρχηγεῖον συμμοριτῶν εἶχεν ἐγκατασταθῆ στὸ χωριὸ Πυξὸς τῶν Πρεσπῶν, ὁ ἁμαρτωλὸς αὐτὸς δεσμὸς ἐπισημοποιεῖται, σύμφωνα μὲ τὰ κομμουνιστικὰ ἔθιμα. Ἡ ἀσυνείδητη σύζυγος κάνει ἕνα ἅλμα ἀπάτης καὶ ψεύδους... Διαδίδει ὅτι ἔγινε «νόμιμη» γυναῖκα τοῦ Ζαχαριάδη, ἐνῷ οὐδέποτε ἔβαλε στεφάνι--ἐφ' ὅσον δὲν προηγήθη διαζύγιο μὲ τὸν Χρόνη

Ὡς τόσο τίποτε δὲν τὴν ἐμπόδισε νὰ συζῆ μαζί του σ' ἕνα ἄμπρι, ὅπου ὁ ἄλλοτε πανίσχυρος «ἀρχηγὸς» προσπαθοῦσε νὰ σώση τὴ ζωὴ του ἀπὸ σφυροκόπημα τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων

Ὑπὸ τὴν ζηλευτὴν ἰδιότητα τῆς ἐρωμένης τοῦ Ζαχαριάδη, ὀργανώνει τὴ βιαία ἐπιστράτευση καὶ ἁρπαγὴ τῶν νεαρῶν Ἑλληνίδων ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Μακεδονίας καὶ ξεχειλίζοντας ἀπὸ προδοτικὸν μένος, κόπτεται ν' ἀποδείξη ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι σλαβικὴ καὶ ὅτι θὰ πρέπει ν' ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἁρπακτικὲς βλέψεις τῶν Βουλγάρων.

Ἀργότερα, ὅταν ἐδραπέτευσε στὴ Ρουμανία, ἐγκατεστάθη μὲ τὸν Ζαχαριάδη σ' ἕνα πολυτελὲς διαμέρισμα στὴν ἄλλοτε ἀριστοκρατικώτερη συνοικία τοῦ Βουκουρεστίου— ὅπου εἶναι οἱ πρεσβεῖες— καὶ ἐκεῖ ἔφερε στὸς φῶς τοῦ ἐρυθροῦ... ὑποκόσμου τὸν καρπὸ τῶν ἀνόμων ἐρώτων της μὲ τὸν Ζαχαριάδην, ἕνα... κατακόκκινο ἀγόρι, ποὺ χωρὶς νὰ μυρωθῆ—ἄθεος εἶναι κι' αὐτὴ καὶ ὁ σύζυγος της—ἐπῆρε—τὶ ἄλλο;—τὸ ὄνομα Στάλιν! (τώρα ἀσφαλῶς θ' ἄλλαξε καὶ θὰ λέγεται Χρουστσόφ)

Κατω ἀπὸ τὴν σίγλη αὐτὴ τῆς «ἀρχηγίνας» ἡ Ροῦλα Κουκούλου ἐκλέγεται ἀναπληρωματικὸν μέλος τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. μετέχει σὰν ἀντιπρόσωπός του σὲ διεθνῆ συνέδριο, ὅπου ὑβρίζει καὶ συκοφαντεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατευθύνει προσωπικῶς τὶς προδοτικὲς ἐκπομπὲς τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῶν συμμοριτῶν. Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ «πλήρωμα τοῦ χρόνου» κατὰ τινας, γιὰ νὰ τὴν ξεφορτωθῆ, κατ' ἄλλους, γιὰ νὰ σχηματίση μιὰ εἰκόνα τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀποτυχιῶν τοῦ ΚΚΕ στὸν τομέα τῆς κατασκοπείας— ὁ Ζαχαριάδης τὴν ἀποστέλλει στὴν Ἑλλάδα μὲ ρητὴν ἐντολὴν νὰ βοηθήση στὴν ἀνασυγκρότησι τοῦ συνομοτικοῦ καὶ κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ. Ἀλλὰ ἐδῶ «ἔπεσε» ἀδόξως ἡ κόκκινη γόησσα! Διότι τὴν ἅρπαξεν ἡ τσιμπίδα τῆς Ἀσφαλείας καὶ μιὰ μέρα ὑπεχρεώθη ν' ἀντιμετωπίση μαζὶ μὲ τοὺς συνενόχους της τὴν Δικαιοσύνη. Γεμάτι χρυσάφι καὶ δολλάρια ἦταν ὅταν συνελήφθη. Στὰ μεταξύα ντυμένη. Λοῦσα, μοντέρνο μακιγιάζ, καλοπέραση, κοῦρτες, νέες ἐρωτικὲς περιπέτειες... Ἔτσι ἐτελείωσε τὴν «ἀρριέρα» της ἡ Ροῦλα Κουκούλου.

"Ενας θηλικὸς φαντομᾶς...

Ἄς ἔλθουμε τώρα σὲ μιὰ ἄλλη δυναμικὴ φυσιογνωμία τοῦ θηλυκοῦ ὑποκόσμου τοῦ ΚΚΕ— τὴν Αὔρα Ν. Βλάσση, σύζυγος Δ. Παρτσαλίδη

Διδασκάλισσα τῆς ἀγγλικῆς μὲ πλουσίαν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν Γυναῖκα ἄνευ ἀξίας... Ἀλλὰ χάρις εἰς τὸ κῦρος της ὡς συζήγου τοῦ περιβοήτου Παρτσαλίδη, ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τὸ 1938 εἰς τὸ συνωμοτικὸν μηχανισμὸν τοῦ ΚΚΕ. Τὸ 1947 ἦταν ἐκτοπισμένη στὴν Ἰκαρία. Ἐδραπέτευσε καὶ κινούμενη κυριολεκτικῶς σὰν ἕνας φαντομᾶς στὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν κατώρθωσε νὰ διαφύγη τὴν σύλληψιν, ἕως ὅτου περὶ τὰ τέλη 1949 διέφυγεν εἰς τὸ Παραπέτασμα.

Ἡ παρουσία της ἀνάμεσα στοὺς φυγάδες ἀναζωογόνησε τὸ κῦρος της, ἐξελέγη τακτικὸν μέλος εἰς τὴν ΚΕ τοῦ ΚΚΕ καὶ ἀφοῦ μετέσχε σὲ πολλὰ διεθνῆ συνέδρια ἐστάλη καὶ αὐτὴ στὴν Ἑλλάδα ὡς ἡγετικὸν στέλεχος τῆς σπείρας τῶν κατασκόπων. Εἶναι μιὰ μορφὴ σκληροτράχιλης κομμουνίστρας. Δὲν ἐδίστασε ν' ἀποκηρύξη κι' αὐτὸν τὸν σύζηγόν της, τὸν Παρτσαλίδην, ὅταν εἶχε πέσει σὲ δυσμένεια. Αὐτὴ εἶνε ἡ «ἠθικὴ» τοῦ ΚΚΕ. Περιφρόνησις κάθε σταιχειώδους καθήκοντος—βεβήλωσις τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς,—κυνικὴ ἀναιδεια..

Ἡ... ἀνερυθρίαστη Ἕλλη Ἐρυθριάδου

Καὶ τώρα θὰ δώσουμε τὴ «σκιαγραφία» μιᾶς ἄλλης σειρήνας τοῦ ΚΚΕ. Εἶναι ἡ Ἕλλη σύζηγος Γ. Ἐρυθριάδη, τὸ γένος Δ. Ἀνθεμίδου. Ἐγενήθη στὴν Κωνσταντινούπολι. Νηπιαγωγός. Ἀντάρτισσα στὴν κατοχὴ, ἀνέπτυξε ἀξιοθρήνητη δραστηριότητα στὴ Μακεδονία. Μετὰ τὸ δεκεμβριανὸν κίνημα, ὅταν ἄρχισαν νὰ ὑψώνωνται οἱ πρῶτες φλόγες τῆς ἀνταρσίας, ὑπῆρξε τὸ «δεξὶ χέρι» τοῦ συζύγου της, ὡς διευθύντρια τοῦ γραφείου κατασκοπείας τῆς 6ης μεραρχίας τῶν συμμαριτῶν, μὲ εἰδικὴν ἀποστολὴν νὰ ἐλέγχη τὴν δραστηριότητα τῶν γυναικῶν τῆς κεντρικῆς Μακεδονίας.

Μετὰ τὴν ἥττταν τοῦ ΚΚΕ εἰς τὸν Γράμμον ἐδραπέτευσε καὶ μαζὺ μὲ τὴν Ροῦλα Κουκούλου, τὴν Αὔραν Παρτσαλίδου καὶ μερικὲς ἄλλες γυναῖκες ἡγετῶν τοῦ ΚΚΕ—ὅπως ἡ Ρίτα Λαζαρίδου, ἡ Ἕλλη Ἀλεξίου, ἡ Βάγια Βουρνᾶ, ἡ Ἡρὼ Μπαρζώτα ἀπετέλεσαν τὸ προεδρεῖον τῆς Πανελλαδικῆς Ὀργανώσεως δημοκρατικῶν γυναικῶν, ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ παραφυὰς τοῦ ΚΚΕ καὶ τοῦ διεθνοῦς κουμμουνισμοῦ.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
Τσιμισκὴ 119—Διαγώνιος
ΤΗΛ. 72—270
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

ΗΛΙΟΣ

Σὰν ἕνα γέλιο παιχνιδιστὸ ξαπλώθηκε πάνω στὴν γεμάτη ὁμίχλη πολιτεία ὁ ἥλιος Σὰν ἐπιδέξιος ἀκροβάτης σκαρφάλωσε καὶ πάλι ὡς στὶς στέγες μὲ τὶς ψηλὲς καπνοδόχες κι' ἔδωσε στὶ παλιά, γερασμένα κεραμίδια ἕνα χρῶμα φρεσκάδας καὶ νεανικῆς δροσιᾶς. Στὶς ταράτσες ἁπλώθηκε σὰν ἀδιαόρυθωτος τεμπέλης καὶ στὰ ψηλά, ὀξυκόρυφα καμπαναριὰ κέντησε γιρλάντες χρυσοῦ φωτός.

Ἔπειτα κατέβηκε ὡς στοὺς ὑγρούς, μισοσκότεινους δρόμους, ποὺ κινιόταν ἠχερὸ τὸ ἀπροσδιόριστο πλῆθος κι' ἅπλωσε τὸν χρυσοκέντητό του χιτώνα πάνω στὰ πεζοδρόμια καὶ στὰ καιώφλια τῶν μαγαζιῶν καὶ τῶν μισόκλειστων σπιτιῶν, στὴ λάσπη καὶ στὴν ἄσφαλτο τὴ γλυστερή, στὰ δένδρα ποὺ ἀκινητοῦσαν μελαγχολικὰ σὰν διπλωμένα ἀπὸ μιὰν ἄπειρη λύπη!

Ἄφησε ὕστερα τὰ χρυσὰ φεγγοβόλα του σαντάλια σὲ μιὰν ἄκρη καὶ πήδησε ἀπὸ τὰ ἀνοιχτὰ παράθυρα κι' ἀπὸ τὶς καγκελωτὲς αὐλόπορτες μέσα στὰ σπίτια καὶ σάλπισε μὲ τὸ μελωδικὸ βούκινό του τὴν ὑγεία καὶ τὴν ζωή. Χτύπησε μὲ τὸ λιγνὸ δάκτυλό του τοὺς κοιμισμένους φεγγίτες, κατέβηκε ὡς τὰ βάθη τῶν σκοτεινῶν ὑπογείων, ζήτησε να πλανηθῆ μεσ' στοὺς μακροὺς ἀπροσπέλαστους διαδρόμους τῶν ἀρχοντικῶν σπιτιῶν. Κι' ἔπειτα ξανοβγῆκε στὸ δρόμο.

Ἔγινε σὰ φιδάκι χρυσό, γλυστερὸ καὶ λιγνὸ καὶ κουλουριάστηκε πάνω στὰ σύρματα τῆς Δ.Ε.Η. τοῦ ΟΤΕ κι' ἔσκυψε νὰ καθρεφτισθῆ στὰ στενὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων τὰ γεμᾶνα νερά, καὶ τυλίχθηκε σὰν φλογισμένη κορδέλλα στὶς ρόδες τῶν κάρρων καὶ τῶν ἁμαξῶν, κι' ἀναδιπλώθηκε ἀνάμεσα στὰ τζάμια τῶν αὐτοκινήτων καὶ τινάχθηκε ἐλαφρὰ γύρω στοὺς στύλους ποὺ στεκόταν σὰν τρανοὶ λογχοφόροι στὸ μάκρος τῶν μεγάλων δρόμων.

Κι' ἐστάθηκε! Φόρεσε τότε μιὰ λαμπρὴ κατάχρυση ἱπποτικὴ πανοπλία κι' ἦρθε καὶ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ κήπου.

Σὰν παλιὸς εὐπατρίδης περπάτησε ἀνάμεσα στὶς πυκνὲς γεμάτες φύλλα δεντροστοιχίες καὶ πῆγε καὶ χαιρέτησε τοὺς ὀρθοὺς μαρμαρένιους τοξότες κι' ἔβγαλε τὴ βαριά του περικεφαλαία καὶ τὴν ἔρριξε μέσα στ' ἀκίνητα νερὰ τῆς στέρνας καὶ στὸ τέλος τίναξε τὴ χρυσόσκονη τῶν μαλλιῶν του στὰ συντριβάνια κι' ἔφυγε μεσ' ἀπὸ τὶς περικοκλάδες ποὺ ἀγκαλιάζανε τὰ κάγκελα ἐλαφρὰ σὰν δειλό, κυνηγημένο πουλί

ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΞΕΝΟΦ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 Τηλ. 24532
ΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΛΕΥΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ Μάϊον (ἰδ ὑπηρ.)— Λὲν ὑπάρχει καμμια ἀμφιβολία ὅτι ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ κοινότητα θὰ ἔχη γιὰ τὴν χώρα μας, ἐπωφελεῖς κοινωνικὲς ἐπιπτώσεις. πέρα ἀπὸ τὶς καθαρὰ οἰκονομικὲς Παράλληλα πρὸς τὴν προοδευτικὴ προσαρμογὴ τῆς οἰκονομίας μας πρὸς τὶς οἰκονομικὲς συθήκες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, θὰ ἐπέλθουν καὶ μεγάλες βελτιώσεις στὸν τομέα τῆς τεχνικῆς καταρτίσεως. τῶν μεθόδων ἐργασίας καὶ τελικὰ τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ

Ἀπὸ τώρα μποροῦμε νὰ βροῦμε ἀποδείξεις τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως ποὺ θὰ ἔχη, καὶ στὸν κοινωνικο τομέα. ἡ στενώτερη συνεργασία μας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ κοινότητα.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι πρώτη φροντὶς τῶν νεοϊδρυομένων βιομηχανιῶν, εἴτε ἀπὸ ἑλληνικούς, εἴτε ἀπὸ ξένους οἴκους, εἶναι, μόλις ὑπογραφῆ ἡ σύμβασις καὶ κάποτε πρὶν καλὰ—καλὰ ἀρχίσει ἡ ἀνέγερσις τοῦ ἐργοστασίου, νὰ στείλουν μηχανικοὺς καὶ ἐργάτας γιὰ μετεκπαίδευσι στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη ἢ στὴν Ἀμερικὴ μὲ εἰδικὲς ὑποτροφίες. Οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ τεχνίτες αὐτοὶ θὰ ἐπανέλθουν μὲ ἄρτια κατάρτισι, μὲ ηὐξημένη παραγωγικὴ ἱκανότητα καὶ μὲ εὐρύτερες δυνατότητες ἐπωφελοῦς ἀποδόσεως

Ἄς πάρουμε ἕνα παράδειγμα. Ἡ Ἑταιρία Ἀλουμινίου τῆς Ἑλλάδος, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν πρόσφατη σύμβασι γιὰ τὴν ἵδρυσι μεγάλης βιομηχανίας ἀλουμινίου καὶ ἀλουμινας στὴν Ἑλλάδα κατήρτισε, πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐργασία, εἰδικὸ πρόγραμμα γιὰ τὴν μετεκπαίδευσι καὶ τὴν εἰδίκευσι στελεχῶν ὅλων τῶν κατηγοριῶν. Δύο Ἕλληνες μηχανικοὶ ἔφυγαν ἤδη γιὰ τὴν Γαλλία ὅπου θὰ παραμείνουν δὸο χρόνια τοὐλάχιστον. Συνολικὰ προβλέπεται νὰ φύγουν γιὰ μετεκπαίδευσι στὸ ἐξωτερικὸ 11 μηχανικοί 71 ἐργοδηγοί 101 ἐργάται.

Ἀλλὰ καὶ στὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς συντελεῖται σημαντικὴ πρόοδος μὲ τὴν Ἑλληνο—γερμανικὴ σύμβασι Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ποὺ πρόκειται νὰ ὑπογραφῆ στὴ Βόννη στὶς 21 Ἀπριλίου

Ἡ σύμβασι αὐτὴ ἀφορᾶ κυρίως τοὺς Ἕλληνας ἐργάτας ποὺ ἀπασχολοῦνται στὴν Δυτικὴ Γερμανία. Ἀνάλογες συμβάσεις ἔχουν ὑπογραφῆ μὲ τὸ Βέλγιο, τὴν Γαλλία καὶ ἄλλες χῶρες. Σκοπὸς τους εἶναι νὰ ἐξισώσουν τοὺς ὅρους κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἕλληνος ποὺ ἐργάζεται σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς χῶρες μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἰσχύουν γιὰ τὸν Γερμανό, τὸν Γάλλο ἢ τὸν Βέλγο ἐργαζόμενο. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι λόγω τοῦ ὑψηλοτέρου βαθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἡ ἐξίσωσις αὐτὴ εἶναι παντοτε πρὸς ὄφελος τοῦ Ἕλληνος ἐργαζομένου. Ἄς πάρουμε σὰν παράδειγμα τὴν ἑλληνο—γερμανικὴ σύμβασι. Προβλέπει ὅτι κάθε Ἕλλην ἐργαζόμενος στὴν Δ Γερμανία ἀπολαμβάνει τῆς ἰδίας ἀσφαλιστικῆς προστασίας μὲ τοὺς Γερμανοὺς συναδέλφους του, ἀφοῦ ἀσφαλίζεται, μὲ τοὺς ἴδιους ἀκριβῶς ὅρους, στὸ Γερμανικὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Πλὴν τῶν γενικῶν παροχῶν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, θὰ λαμβάνη τὰ ἴδια οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα πού κατιβάλλονται στὴν χώρα μας. Πρὸς εὐκολίαν τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων, τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα, θὰ ἀποστέλλωνται ἀπ' εὐθείας, ἀπὸ τὴν γερμανικὴ ὑπηρεσία, στὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους ποὺ βρίσκονται στὴν Ἑλλάδα.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ ἐπίδομα αὐτὸ ποὺ θὰ λαμβάνουν ἀπό τὴν Γερμανία οἱ οἰκογένειες τῶν ἐργαζομένων, θὰ δικαιοῦνται ἐπίσης προστασίας ἐκ μέρους τοῦ ΙΚΑ σὲ περίπτωση ἀσθενείας, σὰν νὰ βρισκόταν στὴν Ἑλλάδα ὁ προστάτης τους ποὺ ἐργάζεται τώρα στὴν Δ. Γερμανία. Οἱ δὲ σχετικὲς παροχὲς τοῦ ΙΚΑ θὰ προσαρμόζωνται στοὺς ὅρους ποὺ προβλέπει ὁ Γερμανικὸς νόμος περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεως. Προϋπόθεσις ὅμως εἶναι ὁ ἐργαζόμενος στὴν Γερμανία νὰ ἔχη πραγματοποιήσει ἕνα τουλάχιστον ἡμερομίσθιο στὸ ΙΚΑ πρὶν ἀπὸ τὴν τὴν ἀναχώρισιν του

Ἐὰν ὁ Ἕλλην ἐργαζομενος στὴν Δ. Γερμανία δὲν ἔχει ἀσφαλισθῆ στὸ ΙΚΑ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησί του, ἀπολαύει πάντως ὅταν ἐπιστρέψη στὴν Ἑλλάδα ὅλων τῶν δικαιωμάτων ποὺ ἔχουν οἱ ἐδῶ συνάδελφοι του ἔναντι τοῦ ΙΚΑ. Ὁ δὲ χρόνος ἐργασίας στὴ Δ. Γερμανία θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως πραγματοποιηθείς στὴν Ἑλλάδι.

Τὰ ἴδια ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ γιὰ τοὺς Γερμανοὺς ποὺ ἐργάζονται στὴν χώρα μας.

Τὰ δύο παραδείγματα ποὺ ἀναφέραμε ἀποδεικνύουν ὅτι ἔχουν γίνει ἤδη μερικὰ βήματα στὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὴ βελτίωσι τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν στὴν Ἑλλάδα χάρις στὴν οἰκονομικὴ συνεργασία μὲ τὶς χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Εἶναι λοιπὸν φανερὸν ὅτι ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ θὰ ἐπιταχυνθῆ μετὰ τὴν ὁριστικὴ σύνδεσι τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ΕΟΚ.

Δ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Νικόλαος Πατουλιὸς τοῦ Γεωργίου κάτοικος Ν. Μουδανιῶν δηλῶ ὑπευθύνως ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα κομμουνιστὴς πλὴν κατὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 11—6—58 παρασυρθεὶς ἀπὸ τὸν συγχωριανὸν μου Χαραλαμπίδην Μιχαήλ ἐδέχθην καὶ παρέστην ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ε.Δ.Α. εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Μάμας. μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Χαραλαμπίδη ὅτι θὰ λάβω ἀμοιβὴ 500 δραχμῶν τὴν ὁποίαν ὅμως τελικῶς δὲν μοῦ κατέβαλεν.

Ἤδη ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ ΕΔΑ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ προδοτικὸ καὶ ἀντεθνικὸ ΚΚΕ. ἀποκηρύσσω σὺν ἠν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου καὶ τάσσομαι παρὰ τὸ πλευρον τῆς ἐθνικόφρονος παρατάξεως

Ὁ δηλῶν
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΤΟΥΛΙΟΣ

—Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος Τάκος Ἠλίας τοῦ Βασιλείου ἐκ Δενδροχωρίου Τρικκάλων ἐργάτης δηλῶ ὅτι οὐδέποτε ἀνεμίχθην ἐπὶ ἐαμοκρατίας εἰς τὰς ὀργανώσεις τοῦ ΚΚΕ καὶ ΕΑΜ ὡς θέλησαν ὁρισμένοι ἐχθροί μου νὰ μὲ κατηγορήσουν.

Πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως. ὅπως καὶ τότε, ἔτσι καὶ τώρα κατηγορῶ τὸ ΚΚΕ ΕΑΜ ὡς ἀντεθνικὰς ὀργανώσεις καὶ εἶμαι καὶ θὰ εἶμαι πάντοτε ἀφοσιωμένος εἰς τὰ ἐθνικὰ κόμματα τὸ δὲ ΕΑΜ, ΚΚΕ ὡς καὶ τὴν ΕΔΑ τὰ θεωρῶ προδοτικὰ κόμματα τῆς ἀγαπημένης μου Ἑλλάδος.

Ὁ δηλῶν
ΤΑΚΟΣ ΗΛΙΑΣ
Μεταλλεῖα Νικολαΐδη
Πατιλδᾶ—Πολυγύρου

ΜΙΛΤ. Θ. ΚΑΡΑΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Γυναικολόγος Μαιευτὴρ
ASSISENT ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Κλινικὴν Βιέννης
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΑΝΤΟΙΝΕ
Ἰατρεῖον: Γωνία Ἐγνατίας—Ἀριστοτέλους 30
Τηλ. 73.974 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Διευθυντὴς Κλινικῆς Ν.Σ.Α.
Ἐγνατίας 104 Τηλ. 72.403
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Θ. Χ. ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Οὐρολογικῆς Κλινικῆς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ἐγνατίας 104
(Στάσις Ἁγίας Σοφίας)
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 71—707
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΣΑΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ

Ἕνα κεράκι ἐσπλαχνικὸ στὴν [ἐρημιά μου τρέμει
Πῶς ἄργησε τὸ μίλημα στὸ [φτωχικό να εἰπεῖ:
Ἀμοιρε, ἐγγίζει κάτι ἐδῶ [σὰν ἴσκιος καὶ οἱ ἄνεμοι
κάτι σοῦ ἐφέραν νεκρικὸ κρυ [φὰ στὴ σιωπή

Ἀκούω σιγὴ καὶ σὲ θεωρῶ [στὰ πράγματα, ὅλε γείρω.
Ἕνα ἀργὸ κλάμα, ἕνα κυλο- [χιμένο οἱ χωρισμοὶ
Σ' ἄγγιξα κάπου καὶ ἡ σιγὴ ἐξύπνησε τὸ μύρο
στὰ χέρια ποῦ ἐταιριάζανε μὲ [τ' ἄνθη οἱ σεναγμοὶ

Βουβὰ τὰ πάντα Ἐσπίρινὰ [στὴ συντροφιὰ τὰ λόγια
ἀπὸ παλιὰ θυμήματα, καλὰ [τερπνά, εὐωδιές
Ὅλα σημαινουν μυστικά. βα [θιὰ σὰν μοιρολόγια.
ἕνα θανάσιμο ἕνα ἱερώ σκο [πό. Καὶ οἱ συνοδιές

ἀργὰ βουβά, στὴ σιγαλιά. μὲ [δάκρυα, ἐπῆραν κάτι,
κι' ὅλα μιὰ θλίψη ἐκέρωσαν [στὴ νεκρικὴ σιγή
Ἄρχισε κλάματα, κι' ἡ νε [κρικὴ φωνή σου ἐταραστάτες
μακρούμενη κ' ἐκάλιε με σὰν [μέσα ἀπὸ τὴ γῆ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Ἰωσὴφ Μήλιος, Ν. Ταρκάσης, Δημητρ. Μπασλῆς, Χριστ. Ταρκάσης, Π. Καλατζῆς, Ἀντ. Ζαρίφης Χριστ. Κοῦτλος.

Καλυβῶν: ὁ κ. Σ. Σταμνᾶς

Θεσσαλονίκης: οἱ κ.κ. Χ. Παπαδόπουλος, Χ. Σωτηριάδης, Ν. Παππας, Κ Θεοχαρίδης, Σ Ἀλετρᾶς, Ἰ Δέλλιος. Δ Παπαδῆμος, Ἠ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ„
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοὶ τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημισεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Η ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Ἡ ἐπιτυχία τῆς γενομένης εἰς Παρισίους ἐκθέσεως προϊόντων τῆς ἑλληνικῆς χειροτεχνίας, ἐνισχύει τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ σημειώση καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν μεγάλας προόδους "Αλλωστε, ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ πρώτη Εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς ὅσας προεβλήθησαν προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς χειροτεχνίας, ταῦτα ἐκνίκησαν τὴν εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν καὶ πολὺ συχνὰ τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν των κατασκευήν. Ὑφάσματα, κοσμήματα, εἴδη πλαστικῆς, κεντήματα. δείγματα ἐξαιρέτου προκοπῆς τῶν κατοίκων ὡρισμένων περιοχῶν τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν νήσων, προκαλοῦν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ξένων καὶ ἀποτελοῦν πηγὴν ἀξίαν μεγάλης προσοχῆς διὰ τὴν οἰκονομίαν μας καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν παραγωγῶν των.

"Ηδη ἔχουν γίνει πολλὰ διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἑλληνικῶν χειροτεχνημάτων. Καὶ ὅλα παρέχουν τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν θὰ σημειωθοῦν—καὶ σημειοῦνται καθ' ἡμέραν—μὲ τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν καὶ τὰς μεθοδικὰς ἐνεργείας θετικαὶ πρόοδοι, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῆ μία νέα πρόοδος, ἓν νέον εἰσόδημα διὰ τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν χειροτεχνίαν ἀγρότας καὶ νησιώτας, τοὺς παραγωγοὺς τόσων ὡραίων πραγμάτων, πραγματικῶν καλλιτεχνημάτων, εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν περισσότερα ὑπὲρ τῶν πληθυσμῶν τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν νήσων, ὅταν ἐνισχυθοῦν καὶ ἀναπτύξουν ἀκόμη περισσότερον τὴν χειροτεχνίαν των. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ἄμεσον: Θὰ βελτιωθῆ τὸ βιοτικόν των ἐπίπεδον διότι θ' αὐξηθῆ θετικῶς καὶ ἱκανοποιητικῶς τὸ εἰσόδημά των.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ἀγρόκτημα ἐκ 50 στρεμμάτων εὑρισκόμυνον εἰς Μαραθοῦσαν, μὲ οἰκίαν ἐκ 2 δωματίων καὶ κουζίνας μετὰ δύο μαγαζείων καταλλήλων δι' ἀποθήκη Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ζητήσουν πληροφορίας ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιον Στῦλον κάτοικον Πολυγύρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΜΑΤΑΥΤΣΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΥ 5
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΒΑΡΑΝΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
Γραφεῖον: Μεγ. Ἀλεξάνδρου (Πρώην Τσιμισκῆ) ἀρ. 7
Τηλ. 71.536
Οἰκία: Ἀμύντα 11 τηλ 78.945
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

(— 7ον —)

ΥΠΟ ΤΟΥ Μ.—Χ

Τὸν κύταξα ἀπότομα στὸ πρόσωπο Ἦταν γυρισμένος ἀλλοῦ. Ἄφησα πάνω του τὸ βλέμμα μου, ὥρα πολλή Ἔτσι καθὼς οἱ φλόγες ψήλωναν καὶ χαμήλωναν τὰ μάτια του πότε ἔλαμπαν, ὑγρὰ ὅπως ἦτον καὶ πότε οἱ κόγχες τους σκοτείνιαζαν, ἐνῶ στὸ μέτωπό του καὶ στὰ βαθουλωμένα του μάγουλα σχηματίζονταν σκιές, ποὺ ἔδιναν στὴν ὄψη του μιὰ ἀλλόκοτη, ἐπιβλητικὴ καὶ μαζὶ μυστήρια ἔκφραση. Στὸ πρόσωπο ποὺ τὴ στιγμὴ ἐκείνη παρ' ὅλο ποὺ ἔδειχνε ἤρεμο, μποροῦσες νὰ διακρίνης σὰ σκιὰ ἀλαφρὸ ἕνα πάθος, ποὺ ὅσο κιὰν προσπαθοῦσε δὲν μποροῦσε νὰ τὸ κρύψη ὁλότελα. Τὰ λεπτὰ καὶ γραμμωτὰ χείλια του θαρροῦσες ἦταν σφραγισμένα, ἔδειχναν πὼς ἤθελαν ν' ἀνοίξουν, πὼς ἤθελαν κάτι νὰ ποῦν ποὺ τ' ὄκρυβαν, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ μετάνοιωναν. Τὰ μαλλιά του νωτισμένα ἀκόμα, γυάλιζαν καὶ σχημάτιζαν τοῦφες—τοῦφες μπροστὰ στὸ μέτωπό του ὅπως ἔπεφταν ἀνάκατα καὶ τοῦ τὸ σκέπαζαν ὡς ἐκεῖ ποὺ τελείωνε κι' ἄρχιζε ἡ μύτη του, καὶ πίσω ποὺ τοῦ σκέπαζαν τ' αὐτιὰ καὶ τὸν ἀδύνατο σβέρκο του. Τ' ἀριὰ καὶ στρωτὰ φρύδια του ἔπεφταν ἀλαφρὰ πρὸς τὰ κάτου, ἴσως γιατὶ ἔτσι εἶχαν στρώσει ἀπ' τὴ βροχή. «Θὰ μποροῦσε νἆναι ὄμορφος» σκεπτόμουν, «ἴσως καὶ τώρα νἆναι ὄμορφος, ἔχει ἕνα παράξενο τύπο, ἕνα τύπο μυστήριο καὶ σπάνιο, ἔχει κάτι τὸ ξεχωριστό. Ἄραγε πῶς νὰ ἦταν πρίν; Δὲν πιστεύω νὰ γεννήθηκε ἔτσι, κι οὔτε κιστεύω νὰ ἦταν πάντα ἔτσι. Δὲν εἶναι ἀπὸ δῶ γύρω Δὲν μοιάζει μὲ τοὺς ντόπιους. Μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἔχει κάτι τὸ Χαλκιδικιώτικο, ἐκεῖνο τὸ ἁπλὸ καὶ τὸ ἀνήσυχο, τὸ ἀπότομο ποὺ ὅμως εἶναι εὐγενικό, ἔχει ἐκείνη τὴν αὐθόρμητη, τὴν πηγαῖα εὐγένεια ποὺ δὲν ἔχει ἴχνος προσποιήσεις κι ἄς μὴ φανερώνεται ὅπως πρέπει, λεπτὰ κ' ὡραῖα, κι αὐτὸ γιατὶ ἡ Χαλκιδικιῶτες δὲν ξέρουν νὰ προσποιηθοῦν, καὶ νὰ δείξουν ἐκεῖνοι ποὺ δὲν εἶναι πραγματικά. Ὅμως ἂν δὲν ἦταν ἔτσι, πῶς ἔγινε!» Κι' ὕστερα πάλι ρωτοῦσα: «Εἶναι πραγματικὸ καλά; Δὲν μπορεῖ ἐγὼ τοὐλάχιστον νὸμιζα πὼς κάτι εἶχε. Δὲν μποροῦσα νὰ τὸ βεβαιώσω ἀπόλυτα τὰ φερσίματά του ὅμως μ' ἔκαναν ν' ἀναρωτιέμαι. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ ποὺ τὸν γνώρισα αὐτὴ τὴ γνώμη εἶχα σχηματίσει. Μπορῶ νὰ πῶ ὅμως πὼς ἄρχισα νὰ διώχνω αὐτὴ τὴν ἰδέα ἀπ' τὸ νοῦ μου, μοῦ φαίνεται σὰν δύσκολο νὰ τὸ πιστέψω. Παράξενος μπορεῖ νὰ εἶναι, ἄρρωστος ὅμως ἴσως ὄχι. Παράξενος, πραγματικὰ πολύ, τόση εἶναι ἡ παροξενιά του ποὺ ζυγώνει τὴν τρέλλα, χωρὶς νὰ εἶναι τέτοια»

Γύρισε ἤρεμα κατὰ τὸ μέρος μου. Χαμογέλασε. Καὶ στὸ χαμόγελό του ἀκόμα αὐτὸ τὸ παιδὶ φανέρωνε τὸν πόνο ἀνάγλυφο παντοῦ, σ' ὅλα τὰ χαρακτηριστικά. Θέλησα κι ἐγὼ νὰ χαμογελάσω ἀλλὰ μὲ τὴ σκέψη αὐτὴ ἔσβυσε στὰ χείλια μου τὸ χαμόγελο.

—Δὲν κοιμᾶσαι;. Ρώτησε γρήγορα καὶ μ' ἕνα ἴχνος τρυφεράδας ἀνοίγοντας διάπλατα τὰ μάτια του.

—Σκέφτομαι! ἀπάντησε ξερά, καρτερῶντας ὅμως ἀπάντηση

—Εἶναι καλὰ νὰ σκέφτεσαι, εἶπε ἀφηρημένα σὰ νὰ μιλοῦσε μοναχός.

Καὶ τὶ οκέφτεσαι;

—Πολλά!

—Δηλαδή;

—Μπορεῖ καὶ γιὰ σένα!

Ἀνακάθησε στὴ θέση του, καὶ γύρισε καλύτερα κατὰ τὸ μέρος μου.

—Ἀπὸ καιρὸ μ' ἀπασχολεῖς. ξαναεῖπα. Ἔχει τόσα νὰ ὑποθέση κανεὶς σὰ δὲ σὲ ξαίρει.

Αὐτὴ ἡ παραξενιά σου, αὐτὰ τὰ τραγούδια σου, ἡ σκυθρωπὴ ὄψη σου, μπορῶ νὰ πῶ πὼς μ' ἀναστάτωσαν. Πές μου γιατὶ κλαῖς παντα θέλω νὰ μάθω γιὰ σένα.

Τὸν παρατήρησα ποὺ μὲ κύτοζε μὲ καλωσύνη. μὲ βλέμμα ἤρεμο πρώτη φορα μοῦ φάνηκε πὼς τὸν ἔβλεπα ἔτσι. Ἀνασήκωσε τὸ πόδι του τύλξε τὰ χέρια του γύρω ἀπ' τὸ γόνατο κι ἀκούμπησε ἀνάμεσα τὸ σαγόνι του πάνω σ' αὐτό.

—Τὸ ξαίρω πὼς δὲν μοιάζω μὲ ὅλους εἶπε ἀργά. Κι' οὔτε θέλω νὰ μοιάζω δὲ μ' ἀρέσει.

Καταλαβαίνω πὼς μὲ κέρασες γι' ἀνυπόφορο. Κι' ἔχεις δίκηο. Λίγο, πολὺ ὅλοι γιὰ τέτοιον μ' ἔχουν Ὅμως δὲν δίνω σημασια, δὲν ἀγαπῶ τοὺς ἀνθρώπους κι' ἔτσι δὲ μὲ πειράζουν τὰ λόγια τους Δὲν τὸ λέω γιὰ σένα, ἴσως νὰ ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ ξεχωρίζουν. Ἀφοῦ σκέφτηκε λιγο εἶπε πάλι:

Ἀλλὰ μπᾶ! ὄχι, ὅλοι τὸ ἴδιο εἶναι, δὲν ξεχωρίζουν Καὶ γιὰ σένα ἀκόμα μπορεῖ νὰ γελιέμαι καὶ σὲ περνῶ γιὰ καλόν Ἂν παραξενεύεσαι πού μὲ βλέπεις ἐδῶ μπορῶ νὰ σοῦ πῶ ὅτι μ' ἀρέσει νὰ ζῶ ἔτσι, τέτοια τὴ θέλω τὴ ζωή, κοντὰ στὴ φύση, ἀλλὰ πάει τώρα δὲν μπορῶ νὰ τὴ χαρῶ. Οἱ ἄνθρωποι νὰ τὸ ξαίρεις εἶναι ὅλοι ἄσκημοι θεατρῖνοι, ποὺ μπορεῖς νὰ καταλόβης τὰ καμώματά τους σὰν τοὺς διαβάσης στὰ μάτια. Πρέπει νὰ μὲ καταλαβαίνεις. Μπορεῖ κι' ἐσὺ νἆσαι τέτοιος, κι ἂν δὲν εἶσαι θὰ γίνης, δὲν μπορεῖς οὔτε νὰ τ' ἀποφύγης.

Σταμάτησε. «Εἶμαι, πραγματικὰ ἔχω γίνει» σκέφτηκα κι ὁ νοῦς μου πῆγε στὸ περιστατικὸ μὲ τὰ σκυλιά, τὴν καλιβα μὲ τὸ λιγερὸ κορίτσι

Μὲ προσήλωση κι' ἔκπλιξη παρακολουθοῦσα τὸ μικρὸ ὁμιλητή μου ποὺ ἐνῶ τὸν εἶχα περάσει γιὰ τρελλό, τὸν ἄκουγα τώρα νὰ μοῦ μιλάει μὲ λόγια ποὺ χτυποῦσαν στὴ ψυχή μου καὶ τὴν ἀναστάτωσαν.

—Δὲν πιστεύω νὰ μὲ ξαναδῆς ἔτσι ἤρεμο καὶ λογικό, σ' αὐτὴ τὴν κατάστοση. Εἶναι γιατὶ νομίζω πὼς βρῆκα ἕναν ἄνθρωπο ποὺ μοῦ φαίνεται κατάλληλος γιὰ νὰ τοῦ ἐξωτερικέψω αὐτὰ ποῦ κρατῶ μέσα μου, γιατὶ δὲν βρῆκα ὡς τώρα κανέναν ποὺ νἆμαι σίγουρος πὼς θὰ μὲ πιστέψη Σὰν τελειώση αὐτὴ ἡ συζήτησή μας θὰ μ' ἀνταμώσης ὅσο θἆσαι ἐδῶ σὰν ἕναν τρελλό, ἕνα παιδὶ δυστυχισμένο, γιατὶ τέτοιος θἆμαι σὰν θὰ πάψουμε νὰ συζητοῦμε, καὶ θὰ προσπαθῆς νὰ ξεχάσης πὼς κάποτε βρῆκες ἕνα ἴχνος λογικοῦ στὰ λόγια καὶ στὶς πράξεις μου

Ἔκανα νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ μέ σταμάτησε.

—Ξαίρω τὶ θὰ μοῦ πῆς, πὼς δὲν εἶμαι, πὼς δὲν φαίνομαι τέτοιος. Μπορεῖ, γιὰ ὁποιον μὲ καταλαβαίνη Ὅμως ἐσὺ δὲν τὸ πιστεύεις αὐτό. Κι' ἀφοῦ δὲν τὸ πιστεύεις μὴ μοῦ τὸ λὲς σὲ παρακαλῶ, γιατὶ θἆναι σὰ νὰ πῆς ψέμμα. Μὴ μὲ κάνης ἀπὸ τώρα νὰ πιστέψω πὼς εἶσαι σὰν ὅλους. Ξέρω ἀκόμα καὶ τὶ σ' ἐνδιαφέρει νὰ μάθης γιὰ μένα κατὰ βάθος. Δὲ μὲ λυπᾶσαι ὅπως νομίζεις, δὲ μὲ συμπονᾶς γιατὶ φαίνουμαι βασανισμένος, ἴσως καὶ νὰ μὴ μάγαπᾶς. Ἐκεῖνο ποὺ θέλεις εἶναι νὰ σοῦ πῶ γιὰ τὴ ζωὴ μου ποὺ εὔκολα καταλσβαίνεις πὼς εἶναι ὅλο περιπέτεια. ἡ περιέργεια εἶναι ἡ μεγάλη ἀνθρώπινη περιέργεια, ἡ ἀγιάτρευτη, καὶ σ' αὐτὴ ἴσως νὰ ὑπάρχη καὶ λίγη συμπόνοια αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν εὐαισθησία σου, ἂν ἔχης.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Συκιᾶς Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι. τὴν 10 Μαΐου 1961 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥρον 12—1 μμ διεξαχθήσεται ἐπαναληπτικός μειοδοτικος διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου τῆς κοινότητος ἐκ τῶν πηγῶν Τσαμούδια δαπάνης 25'000 δραχμ. Ἐργολάβοι γίνονται δεκτοὶ δι' ἔργα πάσης τάξεως

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 7000 δρχ. Ἡ δημοπρασία θ ἐξαχθήσεται ἐν Πολυγύρῳ εἰς τὸ νομαρχιακὸν κατάστημα (γραφεῖα ΤΥΔΚ)

Ἐν Συκιᾶ τῇ 2-5-1961
Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος
ΕΜ. ΡΙΓΑΣ

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Ἕνα ἀνοιξιάτικο ἡλιόλουστο πρωϊνὸ ξεκινάμε μὲ τὸ ἁλιευτικὸ συγκρότημα ἀπ' τὰ Ν. Ρόδα πρὸς τὴν Ἱερισσὸ γιὰ ψάρεμα ὀρκηνιῶν. Εἶναι ἡ ἐποχὴ που τὰ ὀρκήνια κοπάδια ὁλόκληρα περνοῦν ἀπὸ τὸν τόπο μας γιὰ ν' ἀκολουθήσουν τὸ δρομολόγιο τους πρὸς τὰς Σποράδες καὶ ἀποκεῖ ν' ἀνοιχτοῦν στὴ Μεσόγειο γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν πάλι μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνο. Τὸ ὀρκήνι εἶναι νοστιμότατο ψάρι καὶ ψαρεύεται σὲ ἀρκετὴ ποσότητα στὸν τόπο μας κάθε χρόνο. Οἱ βάρκες μὲ τὰ δύχτια, οἱ τράτες, τὰ γρι γρι βγάζουν συχνὰ ἀρκετά, κι ἔτσι ὁ κόσμος τὴν θάλασσας δίνει δουλειὰ στοὺς μανάβηδες, στοὺς ἰχθυεμπόρους, ἀκόμη καὶ στὰ ἐργοστάσια κουσερβοποιεῖας γιατὶ τὸ ὀρκήνι γίνεται νοστημότατη κονσέρβα. Προχωράμε ἀργὰ ὅλο τὸ πλήρωμα στὶς θέσεις τους ἕτοιμοι ὅλοι γιὰ ἄμεση δράση. Ὁ καπετάνιος κοιτὰ ἐρευνητικὰ τὴν πεντακάθαρη θάλασσα καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ δώση τὶς διαταγὲς του μόλης ἐμφανισθοῦν τὰ ψάρια. Μιὰ τράτα εἶναι καλορισμένη πειὸ πέρα καὶ τραβᾶ τὰ σχοινιὰ της κι ἕνας κάτασπρος γλάρος κάνει ἕνα βόλ—πλανὲ καὶ κάθεται πάνω στὸ βαρελάκι τῆς σαμαντούρας γιὰ νὰ ξεκουραστῆ ἀπ' τὶς ἀδιάκοπες βουτιὲς του. Δυὸ δελφίνια σκήζοντας τὰ καταγάλανα νερὰ ἔρχονται νὰ παιχνιδίσουν στὴν πλώρημας καὶ μᾶς ἀκολουθοῦν μὰ σὲ λίγο κάνοντας μιὰ μεγάλη βουτιὰ χάνονται στὸ πέλαγος σὰν νὰ μᾶς περιφρονοῦν γιὰ τὴν ἀργοκηνισία μας. Ἡ ναυτικὴ παραδωση λέει πὼς τὸ δελφίνη ὅταν τὸ περάσι πλεούμενο στὴν ταχύτητα θὰ σκάση ἀπ' τὸ κακὸ του γιατὶ εἶναι ὁ πειὸ δυνότερος κολυμβητὴς μέσα στὴ φύση. Ὁ Ἥλιος λάμπη ὀλόχρυσος καὶ στέλνη μερικὲς ἀκτίνες του νὰ βάψουν χρυσοπόρφυρο ἕνα συν νεφάκι ποῦ κάθεται στὴν κάτασπρη κορφὴ τοῦ γερο Ἀθωνα καὶ μοιάζει σὰν ὑπερκόσμιο Βασιλεικὸ διάδημα. Ἔξω ἡ ἀνοιξιάτικη φύση ὀργυάζει τὸ πράσινο κυριαρχεῖ παντοῦ. Ἕνα κοπάδι πρόβατα εἶναι σκορπισμένα στὴν ἀντικρυνὴ πλαγιά, ὁ ἀχὸς τῆς Φλογέρας, τὰ κουδουνίσματα, τὸ χαρούμενο κελαΐδημα τῶν φτεροτῶν τραβαδοῦρων, ὁ ἁπαλὸς ψύθηρος τῆς ἀκρογυαλιᾶς, τὸ ἀργὸ χτύπημα τῆς μηχανῆς, ὅλα μαζὶ συνθαίτουν μιὰ ἀπόκοσμη συναυλία μιὰ ὑπέρτατη προσευχὴ στὸν ἀθάνατο δημιουργό, κι ἡ θάλασσα μαγεμένη λὲς ἀπ' τὸ γλυκονανούρισμα αὐτὸ κοιμάται τὸ γαλήνιο ὕπνο της κι ὁ κόλπος τῆς Ἱερισσοῦ μοιάζει σὰν ἀπέραντος ἀσημένιος καθρέφτης ποὺ τὸν ἔριξε λὲς ὁ πλάστης ἀπ' τὸ ἄπειρο γιὰ νὰ καθρευτιστῆ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ δεῖ τὸν ἑαυτό του πόσο μικρὸς, πόσο ἀπειροελάχιστος εἶναι. Τὶ ὀμορφη στιγμὴ ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ γαλήνης, Τὶ ὑπέροχη ὥρα! ξεκούρασμα γλυκὸ ἀπ' τὴν τύρβη τῆς ζωῆς. Ἀκουμπισμένος στὴν κουπαστὴ συλογίζομαι τὸ ἀφάνταστο, τὸ ἀσύληπτο μεγαλεῖο ποὺ χαρίζει ἡ φύσι ὅταν τὴν πλησιάσης, ὅταν τὴν ἀναλογιστῆς .... Ἡ δυνατὴ φωνὴ τοῦ Καπετάνιου μὲ ξαναφέρνει στὴν ἀγωνία στὴ λαχτάρα τῆς δουλειᾶς. Παιδιὰ ἕτοιμοι τὰ ψάρια μπροστὰ μας Ὅλα τὰ βλέματα στρέφονται μὲ ὑπερέντασι στὸ κοπάδι τῶν ὀρκηνιῶν ποὺ βρήσκιται μπροστά μας.. Μόλα! .. φωνάζει ὁ καπετάνιος μπρὸς ὁλαταχῶς νὰ τὰ κυκλόσουμε, φεύγη τὸ δύχτη σφυρίζοντας ἀπ' τὴν πρύμη τοὺ καΐκιοῦ μὲ τήν ταχύτα που ἔχει καὶ σὲ λίγο τὰ ἔχουμε βάλη μέσα ὅλα Ἡ ἀγωνία μας εἶναι μεγάλη τραβάμε ὅλοι μαζὶ τὰ δύχτια μὲ ἀφάνταστο κουράγιο. Καὶ νὰ σὲ λίγο μέσα στὴ γαστέρα τοῦ δυχτιοῦ χοροπιδοῦν καὶ σπαρταροῦν ἀρκετὰ ὀρκήνια. Εἴμασται ὅλοι κατάκοποι καὶ δρωμένοι μὰ χαρούμενοι. Χαρούμενοι γιατὶ ἐκεῖνος ποὺ εὐλόγησε τὰ δύχτια τῶν ψαράδων τῆς Γενησαρὲτ εὐλόγησε αὐτὴ τη στιγμὴ καὶ τὰ δικάμας δύχτια γιὰ τὸν ἐπιούσιο... Ἂς εἶναι δοξασμένο τὸ ὀνομά του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΑΜΑΚΗΣ
Ν. Ρόδα

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον θὰ μεταδοθοῦν τὰ ἑξῆς ἔργα:

Τὴν 7ην Μαΐου: «Συγγνώμην λάθος ὁ ἀριθμὸς» τῆς Λουσὶλ Φλέτσερ. Μετάφρασις καὶ ραδ. διασκευή: Μέλπως Ζαρόκωστα. Ραδ)σία: Βύρωνος Πάλλη. Μουσ ἐπιμέλεια: Σοφίας Μιχαλίτση

Τὴν 14ην Μαΐου: «Ἀντιπόδοσις φιλοξενίας» τοῦ Κάουαρντ. Μετάφρασις καὶ ραδ. διασκευή: Μίτσης Κουγιουμτζόγλου. Ραδ)σία: Μιχάλη Μπούχλη. Μουσικὴ ἐπιμέλεια Ἀργυρῶς Μεταξᾶ.

Τὴν 21ην Μαΐου: «Ὁ νέος νοικάρης», τοῦ Ἰονέσκο. Μετάφρασις καὶ ραδ. διασκευή: Βασίλη Ζώγα. Ραδ)σία: Μηνᾶ Χρηστίδη. Μουσ. ἐπιμέλεια: Σοφίας Μιχαλίτση.

Τὴν 28ην Μαΐου: «Δόξα στὸ Λουλούδι», τοῦ Ἴντς. Μετάφρασις ραδ. διασκευή: Μέλπως Ζαρόκωστα. Ραδ)σία Γιώργου Θεοδοσιάδη. Μουσ. ἐπιμέλεια: Σοφίας Μιχαλίτση.

β) «Τὸ θέατρον τῆς Τετάρτης», τὸ ὁποῖον μεταδίδεται ἑκάστην Τετάρτην καὶ ὥραν 20.30' ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Πρόγραμμα, περιλαμβάνει στὸ ρεπερτόριό του, κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον, τὰ κάτωθι ἔργα:

Τὴν 10ην Μαΐου: «Ὁ θαλερώτατος κύριος Τσέρυ», τοῦ Ρόμπερ Μπόλτ. Μετάφρασις καὶ ραδ, διασκευή: Μέλπως Ζαρόκωστα. Ραδ)σία Μηνᾶ Χρηστίδη. Μουσικὴ ἐπιμέλεια: Σοφίας Μιχαλίτση.

Τὴν 17ην καὶ 24ην Μαΐου: «Ὅσα παίρνει ὁ ἄνεμος». Πρωτότυπη δραματουργικὴ προσαρμογὴ τοῦ Μανώλη Σκουλούδη, ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τῆς Μάργκαρετ Μίτσελ. Ραδ)σία: Μήτσου Λυγίζου.

Τὴν 31ην Μαΐου: «Ἐπιτάφιος τοῦ Τζώρτζ Ντίλλον», τοῦ Τζὼν Ὄσμπορν. Μετάφρασις καὶ ραδ)κὴ διασκευή: Βασίλη Ζιώγα. Ραδ)σία: Μηνᾶ Χρηστίδη.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τοὺς μνηστευθέντες συναδέλφους Τσεπενέκαν Εὐστάθιον καὶ Καλογεροπούλου Καίτην συγχαίρω θερμῶς καὶ εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ Θεσ)νίκη

ΚΑΙΝΙΚΗ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ
Γίνονται δεκτοὶ ἀσθενεῖς ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι. ΤΕΒΕ, ΙΚΑ, Ταμείων Μεταλλευτῶν, ΣΕΚ. ΤΑΚΕ, Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ΟΤΕ, κ.λ.π. Ταμείων.
ΓΩΝΙΑ: ΠΛΑΤΩΝΟΣ 1 — ΕΓΝΑΤΙΑΣ 71—ΤΗΛ. 79 221
(Παραπλεύρως Πρακτ. Λεωφορείων Πολυγύρου Χυλ)κῆς)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΟΝΑΞΙΑ

Ἔκαμε τὴν τελευταῖα του βόλτα στὸν πολυσύχναστο δρόμο. Ἦταν ὁλομόναχος. Καὶ τὸ βράδυ ἐκεῖνο τὸν βάραινε ἡ μοναξιά του. Κάτι νοσταλγίες θρηνοῦσαν σιωπηλά, μιὰ θλίψη ἐλαφρὰ λίκνιζε τὴν ψυχή του κι' ἦταν σὰν ν' ἄκουε μυστικοὺς ἤχους χαβάϊας ποὺ ἀκούονται τὰ μεσάνυχτα σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἀκτὴ καὶ γεμίζουν μὲ καημοὺς τὸν ἀέρα. Ἴσως νὰ αἰσθανόταν τὴν ἀνάγκη γιὰ ἕνα ξέσπασμα. Ἴσως νὰ ἤθελε νὰ ἔχη κοντά του ἕνα πρόσωπο καὶ νὰ μιλεῖ κι' ὅλο νὰ λέει, νὰ δίνει φόρμα στὴν ταραχή του, νὰ ἐμποτίση μ' ὅλη του τὴ συγκίνησι τὰ λόγια, ἔτσι ποὺ νὰ λάμπουν ἀπὸ χαρά, ἔτσι ποὺ νὰ θολώνουν ἀπὸ λύπη καὶ νἆναι γεμάτα ἀπὸ οὐσία, σὰν ἀποσπάσθηκαν ἀπὸ τὴ σάρκα καὶ τὸ αἷμα καὶ νὰ πετάχθηκαν, ἀτόφιοι ὀργανισμοὶ ὁλοζώντανοι.

Βέβαια, αὐτὸ ἤθελε. Νὰ ἔχει ἕνα πρόσωπο κοντά του. Ἕνα ὡραῖο πρόσωπο. Μπορεῖ νἆχει καὶ λίγη εὐφυΐα ἂν θέλλει. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπαράδεκτο. Καὶ θὰ ἦταν ἐκεῖ ἀντίκρυ, λουσμένο ἀπὸ φεγγαρίσιο φῶς καὶ τὰ μαλλιά του θὰ ἦταν γεμάτα ἀπὸ ἀχτῖνες. Καὶ θὰ ἦταν βαθειὰ καὶ σκοτεινὰ τα μάτια του. Ὅλην τὴν ὥρα θἄκουε καὶ κάτι θἄλεγε στὸ μεταξὺ αὐτό.

Θὰ εἶχεν ὡραία φωνὴ καὶ τότε ἐκεῖνος θὰ σταματοῦσε καὶ παρακαλοῦσε νὰ συνεχίση γιὰ ν' ἀκούση ὄχι τὲς ἔννοιες, ἀλλὰ τὴ μουσικὴ τῶν λόγων ἀλλὰ τὸ μουρμουρητό, ποὺ θἄφθανεν ὡς τὴν καρδιά του, σἂν ἦχος χορδῆς, σὰν στεναγμός, σἂν αἴσθημα λαμπικαρισμένο καὶ πάναγνο, ἐξαίσιο κι' ἀπατηλό, ὅπως εἶναι ὅλα τὰ ὡραῖα πράγματα.

Νά, αὐτὸ ἤθελε. Μια μικρὴ συναισθηματικὴ πολυτέλεια. Κάτι τὸ ἐξαιρετικό. Κι' ἂς μὴν ἔχει παρὰ μόνο τὴ διάρκεια τῆς βραδυᾶς. Τάχα δὲ φτάνει μιὰ βραδυά, γιὰ νὰ γεμίση μὲ τὸ συμπύκνωμα ἑνὸς χρόνου; Τάχα ἐκεῖνο, ποὺ ἀξίζει ἐδῶ πέρα, δὲν εἶναι παρὰ τὸ σπάνιο καὶ ἡ ἐξαίρεσις;

Ἀνάμεσα στὸν κόσμο, ξεχωρίζει τὰ πρόσωπα Ἂν ἦταν αὐτό! Ἂν ἦταν τὸ ἄλλο... ὅποιο κι' ἂν ἦταν! Ὁλομόναχος καθὼς ἦταν λίγη ἐλεημοσύνη ζητοῦσε... ζητοῦσε... λίγη συμπάθεια...

Πρόσεχε στὶς λεπτομέρειες. Μιὰ σιλουέτα ἕνα ντύσιμο ἀκόμα, τὰ μαλλιά! Κάτι ματιὲς ἀγνώστων ποὺ ἔρχονταν σἂν βέλη ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὅλο περιέργεια κι' ἔρευνα. Ἔπειτα προχωροῦσαν τὰ ἄγνωστα πρόσωπα κι' οὔτε γυρνοῦσαν νὰ ἰδοῦν.

Ἔβλεπε!... Πόση ἐντύπωσι τοῦ κάνουν δυὸ φρύδια! Ἐνώνονταν μὲ κἄποιο σκέρτσο χαριτωμένο καὶ φανέρωναν μιὰ τέτοια παιχνιδιάρικη διάθεσι...

Ἀλλά, τίποτε. Περνοῦσαν οἱ ὀμορ

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Ὁ κατ' ἔτος ἑορτασμὸς τῶν λαϊκῶν ἀγώνων Πορταριᾶς ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην 2αν Μαΐου ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας. Πλῆθος κόσμου ἀπὸ πρωΐας καὶ ἐκ διαφόρων χωρίων τῆς περιφερείας ἐτίμησαν αὐτούς, φιλοξενηθέντες ὑπὸ τῶν φιλοξένων κατοίκων Πορταριᾶς.

Τοὺς ἀγώνας ἐτίμησαν: ὁ τμηματάρχης τῆς Νομαρχίας κ. Νίτσας, ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, ὁ Δ)τὴς Χωρ)κῆς, ὁ Διοικητὴς τῶν Τ.Ε.Α. ὁ δήμαρχος Ν. Μουδανιῶν κ. Π. Ζαφειρίου, ὁ τεχνικὸς Δ)τὴς Α.Τ.Ε. κ. Χρ. Βασματζίδης, ὁ πολιτευτὴς κ. Στέφανος Κότσιανος, ὁ ἀναπληρωτὴς Δ)τοῦ Γεωργίας κ. Ἀναγνωστόπουλος, οἱ διευθυνταὶ ὑποκαταστημάτων ΑΤΕ Πολυγύρου κ. Ἐμμανουὴλ καὶ Ν. Μουδανιῶν κ. Φακίρης, ὁ δ)ντὴς τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν)μῶν κ. Ἀλμπάνης, ὡς καὶ πλείστοι κοινοτάρχαι Νοτίου Χαλκιδικῆς.

Οἱ Δήμοι Πολυγύρου καὶ Ν. Μουδανιῶν διέθεσαν τὰς φιλαρμονικὰς αἵτινες καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἀγωνισμάτων ψυχαγωγοῦσαν τοὺς θεατάς.

Περὶ τὴν 4 μ.μ. ἤρξατο ἡ παρέλασις τῶν ἀθλητῶν πρὸ τῶν ἐπισήμων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἤρξατο ἡ ἔναρξις τῶν ἀγώνων. Οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίσθησαν εὐγενῶς μὲ καθαρῶς ἀθλητικὸν πνεῦμα.

Εἰς τοὺς νικητὰς τῶν ἀγώνων ἀπενεμήθησαν διπλώματα καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἀθλοθετηθέντα ὑπὸ διαφόρων κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

1) Δρόμος 100 μ. α) Χρυστέλης Μιχαήλ Κασσάνδρας, β) Καραγιάννης Νικ. Πορταριᾶς, γ) Χαλκιᾶς Νικόλαος Ποτιδαίας.

2) Δρόμος 3 000 μ. α) Πεζάτης Δημήτριος Πορταριᾶς, β) Τζιώλας Δημήτριος Νέας Γωνιᾶς, γ) Νικολαΐδης Ἰωάννης Ν. Μουδανιῶν.

3) Ποδηλατοδρομία: α) Βαρσαμίδης Βαρσάμης Νέας Ποτιδαίας, β) Μιχαλάκης Μιχαήλ Κασσάνδρας, γ) Μαστροκώστας Ἀχιλεύς.

4) Ἅλμα εἰς μῆκος: α) Παπαοικονόμου Δημήτριος Κασσάνδρας, β) Παπαμέτης Παναγιώτης Πορταριᾶς, γ) Κουτσῆς Κων)τῖος Πολυγύρου.

5) Ἅλμα τριπλοῦν: α) Μιχαλάκης Θεμιστοκλῆς Κασσάνδρας, β) Χοβαρδᾶς Θεοδόσιος Ἀθύτου, γ) Ἀριστοτελίδης Κωνστ Ν Μουδανιῶν

6) Ἅλμα εἰς ὕψος: α) Βαμβακόγλου Χαράλαμπος Νέων Μουδανιῶν, β) Πατραλέξης Ξενοφῶν Πορταριᾶς, γ) Κούτλος Δημήτριος.

7) Λιθοβολία ἐφήβων: α) Μοσχώνης Κωνσταντῖνος Ν. Μουδανιῶν, β) Κάλφας Ἰωάννης Πολυγύρου, γ) Παπαμέτης Χρῆστος Πορταριᾶς.

8) Σκυταλοδρομία 4Χ100 α) Κασσάνδρας, β) Πορταριᾶς, γ) Ν Μουδανιῶν.

Πολυνίκης α) ἡ ὁμὰς τοῦ Α.Σ. «Ἄρης» Κασσάνδρας (βαθμοὶ 17), β) ἡ ὁμὰς Πορταριᾶς βαθμοὶ 14, γ) ἡ ὁμὰς Ν Μουδανιῶν βαθμοὶ 10.

ΗΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΟ ΒΑΒΔΟ

ΒΑΒΔΟΣ 3 — Τὴν 1ην Μαΐου εἰς τὸν χῶρον τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς μεταλλευτικῆς ἑταιρείας ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ καὶ πρωτοβουλίᾳ αὐτῆς διοργανώθη ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ Νομαρχῶν κ. Ἀστ. Τέτουλας, ὁ κ Λ Σαραφιανός, ὁ γενικὸς δ)ντὴς τῆς ἑταιρείας ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ κ. HAU BOLL, ἅπαν τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς ἑταιρείας, οἱ πρόεδροι τῶν ἐργατικῶν σωματείων Βάβδου, Γαλατίστης, Σημάντρων καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐργατῶν τῆς ἐπιχειρήσεως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των.

Τὴν πρωΐαν εἰς συγκέντρωσιν τῶν ἐργατῶν ὁ Νομαρχῶν κ. Τέτουλας δι' ἐμπνευσμένης καὶ ἐμπεριστατωμένης ὁμιλίας του ἀνέπτυξεν τὸ ἐργατικὸν κίνημα ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα καὶ συνέστησεν πρὸς τοὺς ἐργάτας πάντοτε τὰς ἐπιδιώξεις των νὰ τὰς κάμουν δι' εἰρηνικῶν μέσων, διότι οὕτω ἡ ἱκανοποιησὶς των θὰ εἶναι ἀνετοτέρα καὶ καλλιτέρα.

Μετὰ τὸν κ. Τέτουλαν ὁ Βουλευτὴς κ. Σαραφιανὸς ἀπευθύνας χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἐργάτας εἶπεν μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐργατικῆς πρωτομαγιᾶς ἐθεσπίσθη ἀπὸ τὸ διεθνὲς ἐργατικὸν συνέδριον τῶν Παρισίων τὸ 1889 εἰς ἀνάμνησιν τῆς μεγάλης ἐργατικῆς ἀπεργίας ποὺ ἔγινε εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὴν 1ην Μαΐου 1886 καὶ τῆς ὁποίας σύνθημα ὑπῆρξεν 8ωρος ἐργασία, 8ωρος ὕπνος καὶ 8ωρος ψυχαγωγία, μόρφωσις καὶ ἀνάπαυσις. Σήμερον ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ στὸν ἐλεύθερον κόσμον ἔχει λάβει τὸν χαρακτῆρα μιᾶς ἑορτῆς εἰς ἣν ἀφοῦ γίνει ἀναδρομὴ εἰς τὰ ἤδη ἐπιτευχθέντα τίθενται ὑπὸ μορφὴν προγραμματισμοῦ αἱ νέαι ἐπιδιώξεις τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Ἀλλαχοῦ αἱ συγκεντρώσεις γίνονται ἐκ μέρους τῶν ἐργατικῶν σωματείων ἐνῷ ἐδῶ τὴν σημερινὴν ἑορτὴν ὀργάνωσε ἡ ἐργοδότις ἐπιχείρησις ἥτις ἐκάλεσε τὸν Νομαρχοῦντα ὡς ἐκπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἀντιπροσώπους σας, μὲ σκοπὸν νὰ σᾶς δώσῃ ἀφ' ἑνὸς τὴν εὐκαιρίαν νὰ διατυπώσητε τὰ αἰτήματάσας ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς κεκλημένους τους καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἔνδειξιν εὐχαριστήσεως διὰ τὴν καλὴν συνεργασίαν μετ' αὐτῆς νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρείαν νὰ ψυχαγωγηθῆτε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν σας.

Τέλος ὁ κ. Σαραφιανὸς διεβεβαίωσεν τοὺς ἐργάτας ὅτι πάντοτε θὰ εἶναι θερμὸς συμπαραστάτης των.

Μετὰ τὸν κ. Σαραφιανὸν ὡμίλησεν ἐκ μέρους τοῦ γενικοῦ δ)ντοῦ τῆς ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ ὁ κ. Ζόρας, ὅστις εἶπεν ὅτι ἡ ἐργοδότις ἐπιχείρησις αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν χαρὰν ποὺ τῆς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ συνεορτάσῃ μὲ τοὺς ἐργάτας της καὶ παρέσχεν τὴν διαβεβαίωσιν πρὸς αὐτοὺς ὅτι κάθε δίκαιον αἴτημά των μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἱκανοποιηθῇ.

Τέλος ὡμίλησεν ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου Βάβδου, ὅστις ἀφοῦ ηὐχαρίστησε ὅλους τοὺς παρισταμένους καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἐργοδότιδα ἐπιχείρησιν διὰ τὴν κατανόησιν ποὺ ἐπιδοκνύει πάντοτε, παρεκάλεσε ὅπως ἐπεκταθῇ πρὸς αὐτοὺς ὁ κλάδος τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ. καὶ δοθῇ αὔξησις ἐπὶ τοῦ ἡμερομισθίου των.

Μετὰ τὰς ὥς ἄνω ὁμιλίας ἐπηκολούθησεν γλέντι μέχρι τῶν βραδυνῶν ὡρῶν.

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΑ

Ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου Ε.Ο.Κ. Λαγκαδᾶ γεωπόνος κ. Θεμ. Νιαλμαντίδης, μετὰ τοῦ τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τῆς ὑπηρεσίας Ε.Ο.Κ. Ζαγκλιβερίου κ. Καμπανᾶ περιώδευσαν τὰ χωρία Πετροκέρασα, Δουμπιά, Σανά, Γερωπλάτανος, Ριζᾶ, καὶ Παλαιοχώρα καὶ εἰς συγκεντρώσεις καπνοπαραγωγῶν ἀνέπτυξαν τὴν ἀνάγκην τῆς προληπτικῆς καταπολεμήσεως τοῦ περονοσπόρου τοῦ καπνοῦ. Ὁ ἐθνικὸς ὀργανισμὸς καπνοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διέθεσεν εἰς τὰ ἀνωτέρω χωρία φάρμακον δωρεάν.

Μέχρι στιγμῆς ἐπραγματώθη ὁ πρῶτος ψεκασμὸς τῶν καπνοσπορείων, ἤδη δὲ διενεργεῖται ὁ δεύτερος τοιοῦτος.

Η ΛΕΣΧΗ Ε.Ρ.Ε. ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

Ἐξοχώτατον
Πρόεδρον Κυβερνήσεως
Κων)τῖνον Καραμανλῆν
Ἀθήνας

Λαὸς Χαλκιδικῆς πανηγυρίζει διὰ θριαμβευτικὴν σας ἐπιτυχίαν εἰς Κανοδᾶν καὶ Ἀμερικὴν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους στόφ Εἰς τὴν συντριπτικὴν του πλειοψηφίαν εἶναι παρὸ τὸ πλευρὸν ὑμῶν ἐξόχου Κυβερνήτου καὶ διαπρεποῦς τέκνου τῆς Μακεδονίας.

Λέσχη Ε.Ρ.Ε. Πολυγύρου

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ συλλόγου ἐπαγγελματιῶν Πολυγύρου ἐξελέγη τὸ κάτωθι διοικητικὸν συμβούλιον.

Πρόεδρος ὁ κ. Νικ. Βεροιώτης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ Αὐγερινὸς Ζαμπούνης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ Χρ Τορτοπίδης, ταμίας ὁ κ Ἰωάννης Μυλωνᾶς, σύμβουλοι: οἱ κ κ. Ἀστ. Λιάλιος, Συμ Συμεωνίδης καὶ Κοσμᾶς Χλιάπας.

ΔΡΑΣΙΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΟΣ

Ν. ΣΚΙΩΝΗ 4.—Ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς τὸν ἀγροφύλακα τῆς κοινότητός μας, κ. Ἀναστάσιον Καραβασίλην διότι οὗτος, πλὴν τῶν κυρίως καθηκόντων του, ἀνέπτυξεν σοβαρωτάτην δρᾶσιν εἰς τὸν τομέα ἐμβολιασμοῦ ἀγρίων δένδρων. (Ἐλαιοδένδρων) κατὰ τὸ 1960 μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἀνερχομένην εἰς τὸ 95 ο)ο., ἤδη καὶ πάλιν συνεχίζει τὸ ἔργον του.

Τοιαῦτα ὄργανα τιμοῦν πράγματι τὸ σῶμα τῆς ἀγροφυλακῆς.

Μ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ δήμαρχος Πολυγύρου γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 679]61 διακηρύξεώς μας διαγωνισμὸς τῆς 4)5)61 διὰ τὴν κατακλεψιν τῆς θέσεως τοῦ γραφέως β' (δακτυλογράφου) τοῦ δήμου ἀνεβλήθη, διεξαχθησόμενος ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι τὴν 22αν Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π.μ. μὲ δικαίωμα συμμετοχῆς ὑποψηφίων οἵτινες ἤθελον ὑποβάλει τὰ ἐν τῇ ἀρχικῇ ἡμῶν προκηρύξει περιλαμβανόμενα δικαιολογητικά καὶ προσόντα μεχρι τῆς 12ης Μαΐου ἐ.ἔ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 2 Μαΐου 1961
Ὁ δήμαρχος
ΑΘ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Στὴν ἀγαπημένην μας ἀδελφὴ Σουλτάνα τελέσασαν τοὺς γάμους της ἐν Θεσσαλονίκη μετὰ τοῦ κ. Χρήστου Φυργάδη εὐχομαστε κάθε εὐτυχία.

ΚΩΝΣΤ. ΔΕΛΛΙΟΣ
ἰατρὸς
ΣΕΡΑΦ ΔΕΛΛΙΟΣ
γεωργοκτηματίας

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 31.—Τὸ παρελθὸν Σάββατον 30ὴν Ἀπριλίου συνῆλθεν ἐν Θεσ)νίκῃ καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρ. Μακεδ. Σπουδῶν, τὸ Β' πανελλήνιον κτηνοτροφικὸν συνεδριον τῆ πρωτοβουλία τῆς πανελληνίου ὁμοσπονδίας κτηνοτρόφων Ἑλλάδος. Τὸ συνέδριον παρηκολούθησεν ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθεὶς ὁ Ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Θανόπουλος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Βορ. Ἑλλάδος κ. Παπιγεωργίου, ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἀντιπρόσωποι τῶν κομμάτων, πολλοὶ βουλευταὶ Θεσ)νίκης καὶ πλῆθος κτηνοτρόφων ἀπὸ ὅλοι τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ συνέδριον ὅπερ διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ἀνεπτύχθησαν κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ποία μέτρα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ ζητήματα τῆς κτηνοτροφίας Ἐν συνεχεία διάφοροι ὁμιληταὶ ἀνέπτυξαν τὰ διάφορα ἀποσχολοῦντα τοὺς κτηνοτρόφους ζητήματα ἤτοι τὴν ἐμπορίαν τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων, τὸ ζωοτροφος, τὰς εἰσαγωγὰς γαλακτοκομικῶν προϊόντων, τοὺς δανεισμοὺς ὑπὸ τῆς ΑΤΕ. τὰ ἀφορόντα τὴν ἐνσταυλισμένην ἀγελαδοτροφίαν σοβαρὰ ζητήματα τῆς διαθέσεως τοῦ γάλακτος καὶ τῶν ἀσθενειῶν τὸν ἄμεσον διορισμὸν ἐπαρχῶν κτηνιάτρων καὶ τα ζητήματα τῶν πάσης φύσεως βοσκῶν. Χαρακτηριστικὸν ὅμως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι καίτοι ἦλθον εἰς τὸ συνέδριον ἀντιπρόσωποι κτηνοτρόφων ἀπὸ ὅλην τὴν νότιον Ἑλλάδα ἰδία ἀπὸ Ἤπειρον, Λάρισσαν, Θήβας. Πρέβεζαν, Τύρναβον κ.λ.π. ἀπουσιάζον ἀντιπροσωπεῖαι ἀπὸ τοὺς πλείστους νομοὺς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐξαιρέσει τῆς Θεσ)νίνης καὶ Χαλκιδικῆς. Τοὺς κτηνοτρόφους τῆς Χαλκιδικῆς ἀντεπροσώπευσαν οἱ Κων. Συνάπης πρόεδρος τοῦ συλλόγου κτηνοτρόφων Βιρβάρης, Ἀπόστ. Μιχαηλίδης καὶ ὁ σύμβουλος των κ Μανασσῆς ὅστις ἦτο καὶ ὁμιλητὴς ἐπὶ τοῦ θέματος «κτηνοτροφία καὶ δάσος» ἰδία ὁ κ Μανασσῆς ἐξέθεσε τὴν τραγικὴν θέσιν εἰς ἣν ἔχουν περιελθει οἱ κτηνοτρόφοι τῶν ὀρεινῶν χωρίων τῆς Βορ. Χαλκιδικῆς, συνεπεία τῶν πολλῶν καὶ καταθλιπτικῶν μέτρων τῶν δασικῶν ἀρχῶν ἤτοι τῶν ἀπαγορεύσεων βοσκῆς εἰς τὰς ἐκτάσεις πλατυφύλλων, τῶν ἀναδασώσεων εἰς περιοχὰς αἵτινες εἶναι μᾶλλον βοσκήσιμοι, τῶν μέτρων δια τὴν κατ' ἔτος μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων καὶ γενικὰ ἐπεσήμανε εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ τοὺς συνέδρους τὸν κίνδυνον ἐγκαταλείψεως καὶ ἐρειμώσεως τῶν ὀρεινῶν χωρίων ἀφοῦ οὐδεμία ἀπασχόλησις ἐξασφαλίζεται εἰς τοὺς καταστρεφομένους κτηνοτρόφους. Τίθεται ἄμεσον δημογραφικὸν ζήτημα εἰς τὰ ὀρεινὰ χωρία ἀφοῦ δὲν ἐξασφαλίζεται σήμερον κἂν ἐργασία οὐδὲ εἰς τοὺς ὑπάρχοντας δασεργάτας, οἵτινες ὑποαπασχολοῦνται καὶ ἀναγκάζονται μάλιστα νὰ ἐργάζωνται εἰς μακρὰν τῆς Χαλ)κῆς δάση, πόσω δὲ μᾶλλον θὰ χειροτερεύσῃ ἡ κατάστασις αὕτη ὅτε θὰ μένουν ἄνευ ἀπασχολήσεως οἱ ἀποχωροῦντες κτηνοτρόφοι. Δὲν ἀπομένει συνεπῶς ἄλλη λύσις παρα εἴτε νὰ χαλαρωθοῦν τὰ πιεστικὰ καὶ ἐξοντωτικὰ μέτρα τῶν δασικῶν ἀρχῶν δι' ἄρσεως τῶν ἀπαγορεύσεων ἐπὶ τῶν πλατυφύλλων καὶ λοιπῶν ὑλοτομηθεισῶν πρὸ πολλοῦ συστάδων ὥστε νὰ συντηρηθοῦν τὰ σήμερον ὑπάρχοντα ποίμνια ἄνευ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, εἴτε νὰ ἀποκατασταθοῦν ἀλλαχοῦ οἱ τοιοῦτοι κτηνοτρόφοι. Διαφορετικὰ προβλέπεται ἐγκατάλειψις τῶν χωρίων καὶ ἀναζήτησις τύχης εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα μὲ ἄμεσον συνέπειαν τὸν παρασιτισμὸν καὶ τὴν ἐξαθλίωσιν τῶν ὀρεινῶν χωρίων εἰς ἃ τόση ζωτικότης ὑπάρχει σήμερον.

Ὁ κ. Μανασσῆς ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ χαλάρωσις τῶν δασικῶν μέτρων ἔτι μᾶλλον ἐνδείκνυται σήμερον ὅ.ε τὰ δασικὰ προϊόντων ὡς καύσιμα ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ὑποχωροῦν πρὸ τῶν ὑγρῶν καυσίμων καὶ τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ ὅστις φθάνει καὶ εἰς τὴν Χαλκιδικήν.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔλαβε θέσιν ἐπὶ ὅλων τῶν θιγέντων ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ζητημάτων ὑποσχεθεὶς τὴν ἐπίλυσίν των ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων Διὰ τὰ ζητήματα τῶν κτηνοτρόφων τῶν ὀρεινῶν χωρίων Χαλκιδικῆς ἐπέδειξε πλήρη κατανόησιν ὑποσχεθεὶς ὅτι ἔδωκε ἀλλὰ καὶ θὰ δώσῃ ἀμέσως διαταγὰς πρὸς τὸν κ Μπάρτζην καὶ λοιποὺς ἁρμοδίους ἵνα προβοῦν εἰς τὴν ἄρσιν πολλῶν ἀπαγορεύσεων ἰδία εἰς πλατύφυλλα καὶ τὰς ὑλοτομηθείσας πρὸ ἐτῶν συστάδας βραχυκόρμων.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συνεδρίου ο ἀντιπρόσωποι τῆς Χαλκιδικῆ. ἐπεσκέφθησαν τοὺς βουλευτὰς κ κ Βασιλικὸν καὶ Σαραφιανὸν εἰς οὓς ἐξέθεσαν τὰ τοῦ συνεδρίου καὶ ἐζήτησαν τὴν συμπαράστασίν των διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΠΑΓΧΑΛΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ἐλάβομε καὶ δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ κ Στεφάνου Κοτσιάνου. Ἡ ἐφημερίς μας υἱοθετοῦσα τὸ περιεχόμενόν της ἐφιστᾷ ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἁρμοδίων:

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἤμουνα μεταξὺ ἐκείνων ποὺ εἶχαν τὴν τιμὴν νὰ προσκληθοῦν ἀπὸ τὴν κοινότητα Πορταριᾶς νὰ παρακολουθήσουν τοὺς ἐτησίους λαϊκοὺς ἀγῶνας τῆς κοινότητος καὶ πρέπει στὴν ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς μου αὐτῆς νὰ ἐξάρω τὴν φιλοξενίαν. τὴν προθυμιαν καὶ τὰς φροντίδας ποὺ κατέβαλον κοινοτικοὶ ἄρχοντες καὶ λαὸς νὰ περιποιηθοῦν ὅλο τὸν κόσμο ποὺ συνέρρευσε ἐκεῖ διὰ τὴν ἑορτήν Ἔπειτα νὰ τονίσω τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ποὺ παρουσιάζουν οἱ λαϊκοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες ὄχι μόνον διὰ τὴν Πορταριὰν ἀλλὰ καὶ δι' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ. Ἀποτελοῦν συνέχειαν μιᾶς πολὺ παλαιᾶς παραδόσεως τυγχάνει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας

Βάσις τότε τῆς ἀθλητικῆς αὐτῆς ἐπιδείξεως ἦταν ἡ ΠΑΛΗ καὶ ὁ ἀγὼν δρόμου Μοῦ εἶπανε μάλιστα ὅτι οἱ ζδρομεῖς ξεκινοῦσαν ἀπὸ τὴν τοποθεσία ὅπου ἐκεῖτο ἡ ἀρχαία Ποτίδαια γιὰ νὰ φθάσουν στὸ τέρμα. στὸ χωριὸ τῆς Πορταριᾶς. Μοῦ εἶπανε ἀκόμα ὅτι μετὰ τοὺς ἀγῶνας αἱ γυναῖκες τῆς Πορταριᾶς τραγουδοῦσαν εἰδικὰ τραγούδια καὶ ὅτι μιὰ Πολυγυρινὴ ἡ κ. Ὀλυμπία, Σύρου ποὺ ζεῖ ἀκόμα θυμᾶται καὶ τοὺς στίχους καὶ τὸ μέλος τῶν τραγουδιῶν αὐτῶν

Στὴ ροὴ τοῦ χρόνου σβύστηκε ἡ παράδοσι αὐτὴ καὶ ἔτσι μοῦ δόθηκε ἡ χαρὰ νὰ παρακολουθήσω τὴν ἐφετεινὴ τέλεσι τῶν ἀγώνων αὐτῶν. Γιὰ τὰ ἀγωνίσματα, καὶ τὶ ἐπιδόσεις, ἂς μιλήσουν ἄλλοι εἰδικώτεροι ἀπὸ ἐμένα. Ἐγὼ μόνον θὰ ἤθελα νὰ πῶ ὅτι ἀντίκρυσαν χθὲς στὴ Πορταριὰ ἕνα ἀγωνιστικὸ στίβο ποὺ μπορεῖ νὰ συμβάλη πολὺ στὴν προαγωγὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ στὴ Χαλκιδικὴ καὶ ἀντίκρυσα ἀκόμα συγκροτήματα τοῦ Πολυγύρου καὶ τῆς Ἀθύτου καὶ τοὺς τοπικοὺς χοροὺς τῆς Πορταριᾶς ἐνδιαφέροντας καὶ πρωτότυπους ὥστε νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχὴ τοῦ παρόντος ἐξόχου χορογράφου καὶ φίλου τῆς Χαλκιδικῆς, τοῦ κ. Μεταλλινοῦ.

Ἀλλά, ὑπάρχουν δυστυχῶς καὶ «ἀλλά».

Δὲν ἀρκοῦν οἱ φιλότιμες προσπάθειες τῆς κοινότητος Πορταριᾶς.

Πρέπει νὰ κινητοποιηθοῦν Νομαρχία, Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι. διὰ νὰ προσλάβουν οἱ λαϊκοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ, μὲ τὴν συμμετοχὴ ὅλων τῶν κοινοτήτων τῆς Χαλκιδικῆς. διὰ νὰ ὀργανωθοῦν πληρέστερα διὰ νὰ ἀποτελέσουν μίαν εὐγενῆ ἀθλητικὴ κονίστρα ὅλης τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία τῆς Χαλκιδικῆς θὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς τῆς Πορταριᾶς ἀπὸ τῆς ἰδικῆς της πλευρᾶς καταβάλλοντας προσπάθειες διὰ τὴν διάσωσι, τὴν διατήρησι καὶ τὴν ἐξακολούθησι τοῦ λαογραφικοῦ στοιχείου τῆς ὀξιοσημείωτης καὶ πολυσήμαντη αὐτῆς ἀθλητικῆς ἐκδηλώσεως.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενία διατελῶ μὲ ὑπόληψι

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Λ ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

ΤΕΛΕΣΙΣ ΓΑΜΩΝ

Ὁ κ. Αντώνιος Χαλάτης καὶ ἡ Βασιλεία Ἰ Μάντη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Θεσ)νίκη τὴν 30—4—61 Συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις θὰ δεχθῶσιν τὴν 14—5—61 εἰς τὴν ἐν αὐθαιρεσίαν των

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΔ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ 6 —Τὸ ἰδιωτικὸν γυμνάσιον Ἁγίου Νικολάου Χαλκιδικῆς λειτουργεῖ ἀπὸ διετίας μὲ μίαν πλουσίαν δράσιν ὄχι μόνον εἰς τὰ ἀπολύτως ἐκπαιδευτικὰ καθήκοντα του ποὺ ἀποβλέπουν εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν τῶν μαθητῶν του ἀλλὰ ἔχει σημειώσει καὶ μίαν πλουσίαν δρᾶσιν πνευματικὴν διὰ τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τῆς Σιθωνίας.

Ἡ ἐκλαϊκευμένη διάλεξις διὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ἡ ὁμιλία διὰ τὸ 1821, ἡ ἐφετεινὴ διάλεξις διὰ τὸν μεγάλον Παπαδιαμάντην. ὅλα αὐτὰ εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου, ποὺ ἀποτελεῖ ἕναν φάρον φωτεινὸν διὰ τὴν ἐπαρχίαν μας ὅλη ἡ δράσις ὀφείλεται εἰς τὸν ἐποπτεύοντα τὸ Γυμνάσιον κ. Ν. Γεωργιάδην καὶ εἰς τὴν εὐγενῆ συμπαράστασιν τῶν φιλοπρόοδων κατοίκων τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ πνευματική του δράσις. Τὰ διδακτρα του εἶναι ἀπολύτως μηδαμινά, χορηγεῖ δωμάτια δωρεὰν διὰ τοὺς ξένους μαθητάς, τὰ ὁποῖα πληρώνει ὁ ἰδιοκτήτης, κάμει ἀπογευματινὰ σπουδαστήρια καὶ οἱ μαθηταὶ ἐποπτεύονται ἀπὸ τοὺς κ.κ. καθηγητάς. Παρέσχεν κάθε εὐκολίαν πληρωμῆς διδάκτρων καὶ ὑποσιηρίζει τοὺς ἀρίστους μαθητάς Αἱ παιδαγωγικαὶ ὁμιλίαι ἀνὰ δίμηνον πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν συμπληρώνουν τὴν ὅλην δράσιν του Τοιουτοτρόπως εἶναι ἕνα ζωντανὸν ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα ποὺ τιμᾶ τοὺς κατοίκους καὶ τὴν κοινότητα καὶ τὸν ἱδρυτὴν του

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐλήφθη τὸ κατωτέρω τυλμα τοῦ βουλευτοῦ Σερρῶν κ. Λευρεντιάδου, ὅπερ καὶ δημοσιεύομεν.

Ἀθῆναι 6—5—61
Ἐφημερίδα
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Ἀνακοινῶν τηλεγράφημά μου ἀποσταλὲν εἰς κ πρόεδρον κυβερνήσεως καὶ ἔχον οὕτω στοπ Ἐπαγγελματοβιοτεχνικαὶ ὀργανώσεις παραπονοῦνται διὰ μὴ ἐπίλυσιν δικαίων βασικῶν αἰτημάτων των στοπ παρακαλῶ ὅπως ἐπαναξετασθοῦν τὰ ἐν λόγῳ αἰτήματα καὶ δοθοῦν αἱ προσήκουσαι ἱκανοποιητικαὶ λύσεις ἐπ' ἀγαθῷ ἐθνικῆς οἰκονομιας στοπ. ἐπαγγελματοβιοτεχνικαὶ τάξεις τυγχάνουσαι κατὰ συντριπτικὴν πλειοψηφίαν νομιμόφρονες καὶ